

tidsskrift for digte og kortprosa

Slagtryk

Særunummer 2014

TXT.VILLE

KØBENHAVN 24. - 26. APRIL 2014

Slagtryk - Tidsskrift for digte og kortprosa

Særnummer - 2014

Ansvarshavende redaktion

Erik Scherz Andersen, Lasse Skjold Bertelsen, Joachim
Lykke Andersen og Eva Obelitz Rode.

Kontakt

sendind@slagtryk.dk

Forfattere

Anne Katrine Bagai, Ditte Holm Bro, Mogens Bynkou
Nielsen, Poul Lynggaard Damgaard, Liv Nimand Duvå,
Levi Ekberg, Alma Josephina El Said, Cecilie Lolk Hjort,
Rune Kjær Rasmussen, Noa Kjærsgaard Hansen, Philip
Martinussen, Victor Ovesen og Line Toftsø Nyholm.

Udgiver

Kronstork

ISSN

1904-8165

Forside

TXT.VILLE

Opsætning

Erik Scherz Andersen

Copyright

Forfattere & Slagtryk

Først publiceret:

<http://www.korturl.dk/271/>

jeg ryger ind og ud af filen flag på linje charge! (batterispænding 33%)
vi vokser os over hovedet
ud af skærmen
den bærbare er en kamin(batterispænding 33%)
vi er kaniner på kaniner (baby) (vilde) (whoa)
Skal vi slette introen, trænger vi den? ja, vi mangler plads!
Skal vi slette outroen, trænger vi til den? ja, vi mangler plads!
Skal vi slette det ind i mellem, trænger vi til det? ja, vi mangler plads
Skal vi slette slutningen så vi kan leve evigt? ja, vi mangler plads! (batterispænding 33%)
Må vi slette i denne her tekst, vi må lægge til, men må vi trække fra? ord er der nok af, alle steder,

(...)

INTROPROJEKT,
 ROMANPROJEKT, uden intro:
 ROMANPROJEKT, uden roman:
 TOTALPROJEKT, ud og ind: INTIMPROJEKT; ind og ud
 PROJEKTIONSPROJEKT, kødet som projektil
 PROJEKT, uden roman:
 NOGET, uden noget:

den klassiske rolle, at være vant til at blive observeret uden at observere selv, eller omvendt, det omvendte er lige så klassisk; og så kommer:
de hvide hår som alle hvide mænd får på ørene når de bliver gamle, ontogenesen savner fylogenesen eller hvordan var det nu(batterispænding 33%)

ui. uh. det er i blå. med fed skrift og understregning. det havde jeg ikke forventet. føler mig usikker uden min normale typografidentitet

'og her fremstod projektet i al sin formålshed, og løshed, og konvekshed og andre heder, de vandrede i, hederne, forfra og bagfra, fra top til bund, i farver og typografier, små og store bogstaver, de tastede sammen, de tabte hinanden i alle bevægelserne og ordene, de fandt hinanden, de sagde 'yo' og 'fresh' og så videre, og så blev det hele grønt lige pludseligt og fyldt med mærkelige billeder og de følte sig ensomme og sammen og kunne heller ikke stave og så videre og så blev der udskrevet valg og man gik på bar'(romanspænding 33%)

At blive ved med at starte forfra
bagfra

VED I GODT DET HER ER LIVE / HVORFOR ER DET IKKE NOGEN DER HAR TAGET DERES TØJ AF ENDNU?

stille, stille myg tager tøjet af nu
OG EN TIL!!
det blev en dreng, en drengemyg.(social spænding 33%)

Jeg forestiller mig, at vi deler forældremyndighederne, et barn skal ikke vokse op med kun én myg.

Det kan jeg godt se. Jeg synes det er en aftale. Jeg anede ikke myg gik med tøj.

[hvad laver du nu ? martin glaz serup har netop advaret publikum om at han måske
taber bukserne. stay tuned.](#)

<3

vil der være et glaz til alle? kh

hvis og hvis min røv er spids!

hendes røv er et lokum

Skråvæg

Mærk farverne i en overophedet vinter.

En stemmegaffel i det aldrig glemte.

Fanget som en dråbe. Der danses DANSES (men hvem gider danse i det her vejr?)

i lokalerne ved siden af. Lyset i cigaren,

og så blomstrer han på altanen. Opløst i min

udsigt. Jeg kalder ham nabo.

NABO

Nu er dagene væk, lagene smuglet bort

lagt ud til alt det voksende. Planten

er et scepter, der forsvinder. Alle de

gemte punkter i loftet og mellem frøene.

Retningerne borte men lagt ud som nye

linier. Jeg kunne mærke vejen, og står nu

et andet sted. Driblende meter i et rum

Poul Lynggaard Damgaard

Et naboskab er et vaakum af kalkuleret socialitet, det samme er loftet og rummet mellem frøene.

Ingen fodboldspiller kan dribble på så kort plads. Hvad vil det overhovedet sige at være et billede i et digt.

Skal se Reprise og Oslo 31. august ca. 1 gang om året
har jeg lige aftalt med mig selv. (narrativ spænding 33%)

RED ALERT, BOOM. GAME OVER.

Jeg har gennemført samtlige baner af Commander Keen
selvom det tog noget tid og en del disketter
er det ikke noget jeg fortryder.

På andre tidspunkter og i solskin
satte jeg en radio i en forlængerledning
og tekst-tv på 281
klar til tips-lørdag
mens jeg spillede straffesparkskonkurrence med mine brødre i en have
der af muldvarper blev brugt som skyttegrav.

Du så sød ud i din grønne bil. Cyklen kan sagtens ligge på bagsædet, sagde du.
Dine øjne var blå, da du spurgte mig, hvad jeg hed. Slikket fra dine lommer var
varmt; du sagde, at din egen søn rigtig godt kunne lide det. Dine fingre gled op og
ned af de røde lædersæder, som om du styrede bilen på den måde. Jeg havde
aldrig set røde lædersæder før. De var så røde.

Jeg kunne mærke, hvordan din ryg bulede bag mig. Du åndede i stød og
hviskede i sætninger. Du ville give mig noget. Sørge for mig og min familie. Hvad
det havde med min krop at gøre, vidste jeg ikke. De røde lædersæder brændte.
Små flager af knæ på deres stramme betræk. Sølvkuglen stød hele vejen op
igennem ryggen. Blå øjne i nakken. Brand. Knive oppe i mig.

En enkelt gang fortalte jeg min kæreste om, hvordan en af disse muldvarper
have sat sig fast i en fælde, om hvor glad jeg var for, at det ikke var mit ben. Jeg
fortalte om dette lille blinde væsen, der lå helt sammenkrøllet mellem fældens
kløer, ikke splattet ud, men heller ikke i dens oprindelige format. Hun ville ikke
høre om det, der for mig altid havde været et uskyldigt minde fra min barndom,
en måde at tage sig af sagerne på landet. Det lille uskyldige væsen, den rædsel,
den folkeskoleelev med en alt for stor fantasi.

Det her er et mix mellem et gækkebrev og en tøjbutik _ _ _ _ _

SKRIV I RØDT. SKRIV I VERSALER. SKRIV FORKERT. SLET OG RETSFORFULGT.
RET OG VRANGVILLIG.

bager du ikke kannelsnegle til når jeg kommer hjem i dag?
hvor mange? 30 stks, lige ned i løgnhalsen
det er for lidt
for satan, hvad er det du kræver af mig
lidt figer og abrikoser ville ikke være af vejen
du strammer den henning

....

måske

14:00 sharp

der står jeg klar med åben mund

kan ikke den dag øv

vi finder på noget i det nye liv jeg er ved at lave som en del af en app
(kommer ikke til android)

hvis du sletter app'en falder du ud af din matrix, så pas på.

Du kan blive lost in a **virtual world** (ingen kannelsnegle)

... som om jeg tror på det med at der ikke er kannelsnegle, men lad os nu se,
verden er alligevel af lave D

**BAGAI: papirspigen og jeg genkender folks skridt ud fra hvor stort tramp
de laver, vi kan mærke vores hjerter, vores puls, ud i hver eneste lille
arterie.**

**skammen smyger sig som en kåbe. bly og betændelse, den evige kradsen,
rifter og sår, neglene er selvstændige. en stemme siger: spis skorpen, den
smager salt, du har brug for salt**

**papirspigen og mit ansigt, et ar, mit, en siger:
dit betændte ansigt**

**jeg ånder. jeg er tusinde facetter af det at være pige, jeg kan stadig tegnes,
jeg kan stadig tage dén kjole på, og blive en anden.**

**en siger : skammen slanger sig, skammen er en mide i din mave, skammen
er en bændelorm, en hvid hinde af fedt omkring dig.**

**kan den slags vaskes, kan det tørres, kan det løbes væk, af ud, jeg tror
huden skal være helt uden huller helt glat, helt**

**der er blodansamlinger og der er sår, der er dine øjne, jeg havde en idé om
at det ville blive smukkere når vi blev gamle**

**arealet mellem to skyttegrave, det er en myte, det kvindelige ansigt, myte,
idealet snyder mig her, det kradser, det falder ned i små flager, binder
fødder og arme, slår mod min pande som om jeg kommer for sent**

Alle digte skal brændes, stilles for en dommer, sendes ud i fjerne afkroge af
verden.

Alle digte skal brandes, stilles for en marketingsafdeling, køres med Red Bull
bilen til Herning. åh nej ikke herning. Vendsyssel? Åh Vendsyssel. Svendborg? Åh
Svendborg. Kolding, åh stop med at være så lokal dit svin. Åh, svin, åh svin,

åhhhhh.

Alle digte skal bages, drysses med kardemomme og puttes i små børns små munde. åh nej ikke små børn.

Alle digte skal brases, overhældes med spejlæg og severes med en pilsner.

Alle digte skal stilles over for et Brass band, harmonere med basunerne.

(IMPERATIV) SKRIV IKKE OM:

DINE NEDRE SKOVOMRÅDER

DINE RYTMISK SKRIDENDE BAKKER MED SNE I MAVEN

DINE TOMME HÆNDER

DINE SKAMFULDE MØBELSORTIMENTER

DINE BEN, TRÆER OG BUSKEDE ORGANER

så, nu tror jeg det er tid til at du tager dig en kop kaffe og en ostemad, det gør jeg i hvert fald, det kan jeg godt fortælle dig **word up + yo x3**

Bagai:

hold nu op, gå nu væk, gå nu ud, hvad er det. hvad skal det her, jeg ser ham, han har furer i ansigtet, han har flossede trøjer og halvsprunkne ar, hans øjne er rødmossede som om han har kigget for længe op i solen, jeg skal bare låse min cykel op, jeg skal væk, men han kigger på mig med det sørgeligste blik i verden, han siger: ingen vil have mig på papiret

ingen vil have mig på papiret. jeg siger: hvilket papir og han siger

papiret for helvede ingen vil have mig, vi ser kort på hinanden, der er en stilhed. solen skinner, det er der også plads til, han siger : bor du et sted hvor jeg kan betale hundrede kroner for at stå på papiret, jeg svarer: nej desværre

jeg er så ked af det, siger han, og jeg tager hans hånd, vi står sådan lidt. hvor bor du, spørger han, og jeg siger skødstrup, jeg bor i skødstrup. så er du ikke købmandens hemmelige elsker, det har han alt for travlt til, jeg siger hvad, og manden råber

JEG SIGER DET HAR HAN ALT FOR TRAVLT TIL

jeg forstår det stadig ikke, så roder han i en pose og sukker
han spørger

Har du nogensinde været i Nordsverige, der hvor alt er rent og smukt?

Der hvor granerne bugter sig, der hvor sølvfloden og
sølsiljansøen ligger som to dybe huller i kraniet på en soldat?

nej, det har jeg ikke

han ryster på hovedet

sidst jeg var der, sidst jeg var der samlede jeg de her sten ved Siljansøen, siger han. de er sunde og gode, jeg samlede dem op og tænkte på dig, købmandens ikke elsker, jeg tænkte på dig, men jeg stoler ikke på kvinder i sort, det gør jeg ikke. hvad hedder du, spørger jeg

jeg er stenmanden, siger stenmanden. så rækker han mig stenen, den er grå og helt rund og glat, og jeg siger tak. så virrer han med hovedet og begynder at skrive noget ned, han,

siger han skal sende et brev, og rykker væk fra mig, jeg stirrer på stenen, så putter jeg den i lommen, og cykler væk.

HELT ENIG I ALT DET DER! Tak
HELT ENSOM I ALT DET HER
HALVT INDE I ALTING HER
EN HELTINDE ALLE STEDER, HALVT INDER
INDERLIGT HÆVET OVERALT

samme dag kigger vi på skibe, samme dag laver jeg et kort over din ryg, samme dag vælger vi noget og taber det, samme dag som jeg vågner falder jeg i søvn igen i din seng.

Der er et nyt samfund, for hver gang jeg drejer hovedet.

at skrive sammen
det er ensomt

Der ligger en kold fod i min mave. Den har engang været min egen, men var en overgang en andens. Nu er det min egen igen, om igen.

bulu bulu

det er svært at være et foster i et foster i et foster i en faster

de er taget i supermarkedet. de manglede noget rugbrød og noget margarine og sådan noget. hvis de ikke er hjemme snart kan man vel efterlyse dem på fb eller nget ...

digte hvor er I henne

Dit lig
lige som dig
ligger lige fordelt på begge mine tindinger
Du prædiker
fortæller dem at det vil komme
med skyer af pus, polstret regn og mænd i små uniformer

tindinger foret med flamingo
tindinger foret med rockwool
svært at slå igennem
svært at græde igennem det ville tage
enorme mængder pus

små pust af gus
små lus
på Tinder

Bagai:

granerne bugter sig, granerne, og siljansøen og kraniet, et lille pigemørke, et lille slags sted, mellem to håndflader, hvad siver der dér, jeg aner det ikke, papirspigen hedder jeg, jeg bor mellem revnerne i væggen, og min mave slår

saltomotaler når jeg ser folk direkte i øjnene, papirspigen, jeg smider madpakker i skraldespanden, og smiler med tænderne, og ser igennem væggen, jeg regner den ud før de andre men siger ingenting, jeg kan ikke finde ud af at beherske mig, sukket ryger ud gennem min hals og strækker mit stemmebånd i stykker, sukket ryger ud af halsen, og spalter tungen i to. hvor højt kan du hoppe, hvor længe kan du stå på et ben, hvor højt, lille curlingbaby, baby, op og ned af asfalterede villaveje, jeg ved du ikke giver op.

jeg ved du finder fejlen mellem linierne, eller i skyggerne på ansigterne, jeg ved du er der, dine kameraøjne, papirspigen kan ikke leve uden dem, hun er ingenting uden dem. jeg ved du er der, dine svære ord, papirspigen tror kun på det hun ikke kan forstå, jeg ved, jeg ved du er der.

hun drømmer om et modersmærke der fylder halvdelen af ansigtet, som et peter lundin barn, et blåt barn, hun drømmer om folderne i jeres du.

mælken i glasset, radioen der snakker med sig selv, i rummet hvor hendes øjne kigger gennem væggen, helt over på den anden side af de trekløvede bakker, kaløvig slotsruin ligger der, kan man finde den slags på boligportalen, solskinet strømmer grønt ind i døren, helt grønt. hun elsker mågerne, ænderne, sin stolthed, alkoholforgiftning, mild diarré, spøgelser på trappen, den lille lever, den lille moderløse kage, alle de løgne i et glas, bliver de til fossiler i drypper hendes ører med rødvin, det er et gammelt trick, du siger det hjælper på kommunikationen, hænderne er udstrakt over jer som presenninger, i sveder og sveder.

drivhuset, papirspigens søster, hendes silhuet gennem rammen på vinduet, tomatplanterne, den hvide kjole, papirspigens trang til at forklæde den ømhed hun har, den måde hun bliver rørt på.

vanviddet er det med to d'er, under overfladen over hendes fingre, en hud gror en ny slags hinde rundt om kroppen, hun er tentakler, hun er negle, hun er hår, hun er bidemærkerne i bordet. kvinderne og koraldyrene, og fostervand og tidevand og højvande, knep hende ned på bunden af havet, papirspigen har for mange lus, for meget tvivl. hun venter på for mange breve, tænker på for mange, synes der er for mange fremmede. i dit hus, hun har skreget og elsket og råbt og kastet møbler væk, ødelagt trøjer, ansigter og hovedbunde, læg dig hos hende

SKRIV IMELLEM DE ANDRE

SKRIV NED TIL DE ANDRE

SKRIV DEM UD. OG IND

SKRIV TIL HÆNDER OG FØDDER FALDER af

lægger sig i ufortrydelige kærtegn langs jorden langs rælingen langs buskene

HELT ENIG I ALT DET DER!

vi er en skovbørnehave

børn der roder i skovbunden

vi har trampoliner med i bussen

en bor i skødstrup

en anden i skoven
(batterispænding 33%)

et dokument som den endeløse kværnen i baghovedet
kommentarsporet til virkeligheden
et træ af ufuldendte tanker
træet med de små små fingre
klistermærkernes bløde overflade
og børnene smider deres sutter op i luften
og håber at de sætter sig fast
i en bisætning af livet
der ikke rives ud af sammenhængen en stormfuld nat

hvordan bliver man et anonymt dyr?
hvordan bliver en sten varm igen
hvis man har dækket den med kroppen
efter en nat fyldt med rodalon

*efter en nat fyldt med radon fra fiskene fra japan
rejser vi os op fra havet med fiskene fra japan
gaber vi og ligner karper ligner fiskene fra japan
solen står op det gør den også i japan solen går ned
jeg ved intet om japan
jeg ved ikke hvad de spiser
jeg ved ikke hvordan de sover
rodalon dræber man måske larver
med eller insekter eller slår ukrudt ihjel
jeg ved min far
er glad for vd40 han putter det i
cykelkæder og i håret
og drikker det hver gang det er jævndøgn
sådan er der så meget
han har altid sagt at det eneste man har brug for er vd40
det eneste en maskine har brug for er vd40
hvordan bliver man anonym når ens far siger den slags ting*

hvad gør andre dyr uden den slags uden piller
er de mere lykkelige eller ved de ikke en gang hvad ordet er
doppler blev bedste venner med en elg

Pilleformede formiddage i klinikken. Mine kindben syrer, og der er kontorobjekter, der skal indrammes, holdes nede. "Kom ind!". To brune have i hans ansigts park. Han taler med 50 milligram af mig, fugter og kysser flængen der kom der af tidlige morgener på kontoret. Skubber og maser, udvider tanker af udflod, vil ha' det sølvgrå og kolde cylinder ind i et lufttæt rum. Han ved ikke, at jeg er løs luft, læskende kæber. "Hvordan gik det i Sønderjylland?". Middage, en fasters blik, maskulinitet i en kop.

godmorgen til alle de fugle der hænger, som håndflader og klapper i takt uden for
vinduet, godmorgen til den hånd der lægger som en dør over kroppene og åbner alt op,
godmorgen til pigen på fotografiet, til den algegrønne toiletdør, og lydende af diamanter
der skydes op fra hendes hals, godmorgen til den dag
godmorgen til flagermusene i køen i 7/11
godmorgen til vasketøjet i vinden
godmorgen til æggedeleren og rubberduck
godmorgen til det sprog der flyder, som et udslået æg, hvidgule toner der glinser
godmorgen til den endnu sovende, det er OK, du skal nok komme med
vi venter på dig ja vi står herude og om lidt
kommer vi ind til dig
det bliver så fint så fint
HELT ENIG I ALT DET DER! yo+
vi tænker på langturschauffører og astronauter
godmorgen til alle de farver vi ikke kan se
kun glimmerdansere og god morgen til jer
du elsker når de kalder dig for Store Far
du har det som et flygel har det når det står alene i en spejlsal
du elsker når de kaster med grus
du elsker når der er lidt kaffe tilbage i vasken du kan tyde fremtiden i.

trampoliner trampoliner
de taler om trampoliner
de taler som trampoliner
trampolinerne springer selv
kun lydene der tramper som tanniner
som sig selv

en trampolin i skødstrup
sender ord op
ok det handler om kaffe
det kunne handle om katte

Totemdyr opløst i hjertekamre <3 det er en mus hjertets mus

halsen og prikkerne på halsen

**livmorsløse dyr ligger med benene fastspændt om dig igen og igen sukkende
ryger ud af halsen strækker sig over stemmebåndet knækker i opløbet fader ud
over dine kraveben du
griner når du er glad øglerne kravler på dig de bider dig i øret**

Udskiftningen

At skrive for at vågne. En hypnopompisk tilstand. Knap vågen, knap faldet i søvn. Jeg
kunne ikke have fundet på de ting, der er sket i mit liv. Fantasien overgår ikke

virkeligheden, men virkeligheden går heller ikke over hovedet på fantasien. Jeg er stolt over at være et dyr. Det magiske element er helt forsvundet, med måden regnen driver ned over vinduet, som sproget på mange måder er størknet i. At løfte en haspe og lukke en brise ind. Et så gammeldags ord, en brise. Det er som at lukke en anden tid ind. Det er lifligt. Og det lukker magien ind igen. En så gammel gæst kan ikke fjernes helt fra gæstelisten. Det er ikke et spørgsmål om at forny sig, det er ej heller et spørgsmål om at finde et svar. Det hele bliver langsomt udskiftet med mennesker. Deres ansigter tyder på, at de har kravlet gennem tunneler under jorden med andre dyrs ben skrabende sig vej. Totemdyr opløst i hjertekamre. Forsvundet i indvolde. Lever, nyrer, milt og lunger som masker. Vrangvendte, hjem søgende.

DOVNE Robert de Niro!

DOVNE Robert de Niro er en yderst genert mand. Han er så genert, så hans fingre hele tiden skraber imod hans håndflader i lommen. DOVNE Robert de Niro er ydmyg overfor sit erhverv. ROBERT DE NIROS DOVNE BEDSTE VEN ER DYRENE. Han har aldrig været en stjerne, siger han. I DOVNE interviews griner han febrilsk, fordi det er så ensidigt, måden det foregår på. Der er ikke tale om en spændingsfyldt dialog men om noget, der skal bekræftes med noget andet end et nik. På trods af at et nik ville være rigeligt. Robert de Niro undgår meget gerne interviews. Når det ikke kan undgås af årsager der kan være helt uransagelige, så har han en liste med, der fortæller interviewereren at de og de punkter ikke må berøres. De punkter han har glemt, som han jo gør, er alligevel erogene. Så han ler og ler. Robert de Niro er en yderst genert mand. Og hvem kan ikke lide ham?

HVAD MED DOVNE NICOLAS CAGE? HVEM SKRIVER OM HAM? A LOST STAR

Jeg ville gerne udfolde dit væsen sammen med mig (og med Nicolas Cage?). Og jeg ville udfolde mit væsen sammen med dig. Med mig? NEJ, MIG! Og vi ville udfolde det væsentlige sammen med os. Med os? Hvad med mig? Og vi ville blive et os og et og og så videre, videre ud i en transformation, udenfor tåge, udenfor det skælvende, det abrupte. Alligevel ville vi samle undergrund sammen i en flettet kurv langs kanten af det ubeboede. Og slå det helt abstrakte ihjel med endnu et sensuelt ritual.

Det rituelle og det abstrakte. Vi kunne mødes nede på Eiffel Bar i aften. Jeg ville ikke kunne genkende jer, ansigtsløse ord på bordene, DOVNE løsrevne kroppe.

Det er mig med en rød rose i knaphullet. Jeg skal ikke mødes med nogen. Jeg vil bare gerne ligne én der snart vil blive udvalgt af mængden. Af hvem i mængden? Ja, af hvem i mængden. Det abstrakte i ritual. Det konkrete i det gennemsnitlige menneskelige ansigt. Der vil jeg gerne mødes. Mit ansigt er ret gennemsnitligt, tror jeg, det er i hvert fald det ansigt jeg kender mest intimt, mit eget. Jeg synes sgu altid det lige er øjnene du vælger at se på mig gennem. Det er det eneste jeg kan, vel. At se dig gennem hvad, næsen, så ville jeg komme over og snuse til rosen i knaphullet. Det abstrakte i nervernes informationsmotorvej. Next exit 40 gazes. Next exit 20 hands. Der er et sted i nakken, tror jeg, hvor alle nervebaner mødes. Indfaldsveje og så videre. Der! Vi sidder sammen lige der i din limbiske rastepads.

Jeg hører ikke hvad du siger. Jeg scanner bare dine sætninger for meninger om mig. **Du er så. Det var dengang. Du. Ses vi? Vi kunne gøre alt muligt. Jeg tror det bliver godt.**

han har mødt en kvinde, hun har glimtende øjne, hun er 17 og ligeså pervers som ham selv, han er forelsket han skriver det til mig, vi snakker om det lige nu, den gang vi var sammen var det som om vores hjerner var i uorden

og jeg har mødt en mand, han er min, det kan jeg mærke

jeg er gift med de 42 kg, der fylder vægten, jeg blev gift med fingrene i halsen, der trykker så kvalmende på spiserøret inde fra, jeg er gift med det ugentlige ufrivillige besøg hos skolens sundhedsplejerske, jeg er gift med den diamant af kvalme, der hænger under brystet, det var pigen og jeg. jeg er gift med den hostende knallert under ganen. Det er aldrig lige til med den slags morgener.

er du ok? det lyder ikke rart. er der nogen derude?

jeg kiggede ned på mine ben den dag de stoppede med at vokse, måske græd jeg lidt jeg gik i regnen, om jeg græd, det spillede ingen rolle, det var mere regnen og det at legemer kan vokse tilbage i sig selv, 42 kilo skal vokse, eller hellere tilbage i sig selv, hvor ingenting kommer fra?

er du i det mindste gift med et par smukke **DOVNE** fingre? **hænderne er den vigtigste del på et menneske.**

burkina faso, burkina faso, stol af træ stol af plastik
granerne og de vilde måger og de vilde svaner og de vilde heste de gale nerver dem asta skrev om jeg har kun gale dyr og gale sortsyn og bagklogskabe af linolium hvad fanden skal man sige til det

Hehe

Gopler er gode

Jeg må til møde om metode

Sad forleden på en stol af træ og så en film
(den seneste i Star Trek serien)
og blev overrasket over den dybde
der lå i karaktererne.

Senere den dag går jeg op, op på bakken, op af trappen, klør mig i øret
hører efterhånden tydeligt de små insekter, der først lagde sig i vindueskarmen, så lå.

Vi spiser kylling, først med gaffel
senerreslagter vi dem selv
det er lti at blive deprimeret af den skrigen
fra alle de døde dyr.

Ved den lille ø i norditalien, Lago de Orta går Friedrich Nietzsche rundt og indsamler
firben efter firben en senere research, påstår han.

På det tidspunkt er end ikke den første film i Star , som research til et endnu ukendt
værk.

på dette tidspunkt er end ikke det første afsnit i Star Trek serien udkommet.

Dette digt brænder.

Dette digt brænder.

Dette digt brænder.

Dette digt brænder.

Sluk det

et kys så koldt at det holder mig fast

kærlighedens sugemalle

(shhhhhhhh)

ja, stille stille, lille myg, zummmm

stille stille lille lille pige lille pigemørke zumm manden på A3 arket kysser dig bare med
sin tørre tunge febevildelsen kammer over og du knytter næver og skærer tænder på
lagenet de kravler hen over dig det sætter sig fast også i dine tænder det er som at
kvæles

kvæles kvæles

V spierførs

vender tilbage til trampolinen

har nogen sprunget siden sidst

skal trampolinen gøres fastere

jeg er forlovet med spejlbilledet

der aldrig er helt

synkroniseret

og jeg

jeg forskyder og glider ned

med min cursor

som et piratskibs knævrede flag

gennem altdrukne bølgetoppe

shhh alle de sidsyge små cursere der suser rundt selvberoende man bliver absolut
svimmel

der er altid noget der spejler dig

nej du kan ikke se det (det er bare sådan)

nogle cursore er større end andre

Breve:

I brevet hedder du bror

og træerne græder ude i Brøndbyvester

fluen
lægger i krøl i vindueskarmen
du er et menneske
råber du
og krøller dig sammen
i dit eget ansigt
du er dum med dit hjerte
når du elsker så åndssvagt
tænk på træerne
der taler i årtistider
de græder vinter
ude i Brøndbyvester

du skriver i brevet
at du kan se fuglen der bor
i birken
jeg husker dengang
jeg åbnede dit pigesind
i et sprog
det blødte og klistrede
som harpiksen
der løber ned af
træets fod
jeg drømmer om
at bo i dit navn
og skrive digte
som fugeæg der falder fra reden

- Levi Ekberg

I brevene hedder jeg du
det har vi talt om før
forvirringen omkring det jeg ved det
senere det to-delte senere
og al den snak om mellemrum

Græsende kroppe

De gule parametre er skikkelser endnu ikke opvågne i dalen
Jeg har lagt mig til at sove i et træ. Et træ med beklædning
Hun står med fletninger, og rører træet. Hvem er hun, og hvad
tror hun om de blå bukser, der hænger mellem dynerne i dette
træ ? Nu blomstrer det ud af anorakkerne, og jeg er gul.

Poul Lynggaard Damgaard

Hvad hvis dokumentet skulle reguleres og tæmmes?
hvad nu hvis man sagde stop nu og det her var det materiale vi havde? Bliver vi helt
Goldsmithsk af den her hast?
så bliver det til metal eller vi kan sige vi bliver til guld
rytmen og hastigheden hvis nu langsom
om tre millioner år er vi (hvad? sig det så!)
vi er pudset i plast!

PLASTIKSANDALER I KRYSTAL - der er sådan det vil se ud

V OMH OBSTRUER DE SKRIVENDE er sikker på maskinerne ville være mere
ordentlige end os hvis ordentlig er et kriterie ok at blande sig i en andens rytme(se
nu vil vi være kollektivt individuelle i vores farver, typisk!)
maskinerne er ordentlige maskinerne er ordentlige maskinerne er ordentlige
kalder teddybjørn rubberduck
det er mig der er line det er rigtigt
kan I se hvilken vej? den stiplede linje eller bag vinduerne?
SKRIV VIKTOR SKRIVPOUL SKRIV LINE DANS DANS MINE DANSKE DUKKER

KAPITEL TREGTREDIVE:

*ansigt som betændelse som skyttegrave, kvinden med ansigtet der blev en
myte.et lille forsvar en lille nål i øjet i øret. hvor mange gange skal vi stikke
os selv blå, hvor mange gange tænder man lys i kirken om året.*

*folderne, bakkerne, en slags retarderet terrænsøndering, det er ikke noget at
slrive hjem om, ikke noget siger jeg jo og ansigtet siger*

*behøver vi virkelig se hinanden på den måde, behøver vi hviske nu, jeg har
det sådan*

*kast op baglæns, lav rav i den, jeg er ikke klar, læbestift og øreringe mascara
og næsepiercing*

*du er helt blå, helt blå i ansigtet, du er helt knust i ansigtet, du er helt væk
i ansigtet i ansigtet i ansigtet*

det er ikke så længe siden at folk spiste af murene væggene omkring jer især de
kalkede

de troede det var en del af oplevelsen at det var en slags begivenhed
tænderne tungerne på murene

se der ved vinduet I kan vist stadig se mærkerne
de fugtige pletter visse sekreter tørrer langsomt
visse cursere curser langsomt

der er en overrepræsentation i avisoverskrifterne

af mennesker der fortryder noget, mennesker der gerne vil indrømme noget
det er sjældent at nogen siger
jeg er bare et pissegodt menneske
for det er ikke en avisoverskrift

Hvem er vi her, hvem er man overhovedet
løbende ord, teddybjørne
maskiner

DING DONG DYNAMOLYGTE - ja til Dynamiske lugte.
ja NEJ til motorvej ind i Kongens Have
nej ja til minestrone i hovedet på forbryderkongen
ja nej til affaldskværne i kloakkerne
nej ja til en McDonalds i hospitalskantinen
ja NEJ til fængsler for profit
kigge stjerner gennem fængselsgårdens netværk
jeg tjener STARBUCKS

hold kæft hvor er du blå i ansigtet

Jeg fælder snart den her blodbøg i min samvittigheds gårdsplads, der er er alle
mulige flagermus der sover i den den kan du ikke bare fælde er du sindssyg, nej
men det ender nok med en arnbitter alligevel, en tanke et ord fraskilt tingen.
arnbitter eller ambitioner. hold fast og hold ved. tak for det

de fandt en plet jord der ikke var berørt den der stadig var
fugtig
de fandt en fugtig plet jord
der ikke var berørt endnu
de stablede sig selv ovenpå
et skelet der bestod af alle lagene
alle lagene lå det. statik, stakit, skelet

SKRV ARKV VKV ARKIVer SÅ HURTIGT DU KAN LØB ORD

skal alt arkiveres, alt det hurtige, i hengemte rum, usynlige.

(jeg skriver så langsomt jeg kan som viktor kan som line kan jeg er så hurtig og
let som - jeg er lige oskar lidt sådan

HVOR ER KROSSANTER KROSANGER KH KROMOSOMERNE OG MOR KH MIG
OG LINE OG DOVNE VIKTOR OG DITTE STaVE MIT ORD MIN CURSOR MIN
KURSTED MIN KURSIST

hej noa, gitte fra brønshøj her, vil bare høre hvad mener vi om de unge digtere?
- DE ER TOTALT UDE AF GULVET - hvad med ham bukdahl hvad med ham hva.
hvad med joffrey

GitTE, GITTE?!! Hvor har jeg længtes, jeg mener ingenting i den sammenhæng

bukdahl er sprød
lidt DOVNE græshopper stegt i honning

STJÆL MIN NYE LARVE OG SKRIG

SKRIV GULT OG GRØNT OG BLÅT OG DAGLIGT

DONT MAKE ME ANGSTY
you wont like me when im angsty

PATENTLIGT PATIENTLIGT, PASTOSE STRØG PÅ TUBERKULØSE PANDER

kursisterne krøb ud af panderne langs murene. nu var den der. det ene hjørne
var foret med jord. det andet var foldet. skarpt. alle de rundede runde

kære noa, tak for dit svar, hvad med the mountain, hvad mener vi om ham?
undskyld

jeg kender kun meget få mennesker, de er alle her på TXTville

you can stop the music please just stop the music stop that crappy music my
indian childhood my indian childhood fletninger kommer og går æggestokke
kommer og går fuglene flyver faktisk hvor banalt er det ret banalt jeg forstår
ikke kampen for kvinden i dag er den banal vil vi have vores ret til at kalde det
kusse eller vil vi have vores ret til ikke konstant at skulle forholde os til vi er
kvinder piger den slags og hvilken trøje har du på i dag hvordan er dit hår sat op
hvad er det for en kamp en stillet i fissen kamp skosværtten svier på huden jeg
forstår det ikke er anette vilhelmsen involveret i det her, hvad er det vi vil, åh
min gud, men hør nu her
jeg vil bare elske jeg vil bare grine det handler vel om det trivielle menneske
menneske, det handler vel om ikke at gøre sig selv til et fremmed væsen, ikke at
gøre nogen til fremmede væsner, det kan blive svært på kurts mor, det kan blive
svært for enhvers mor, det kan blive svært at skrive om, skrive hjem om, det kan
blive svært, og det kommer og går, det er fletningerne, æggestokkene, de der ting
jeg hader at nævne.

Græsende kroppe (POUL JEG HAR STJÅLET DINE ORD)
Græsende til hvad, DOVNE kroppe

(blinkende, stillestående cursor)inklusionen
i et vi i øvrigt, vh gitte

de skrev i blåt fordi de kunne skrive i blåt
de skrev i det blå

kære noa
jeg spekulerer på...
rory eller lorelai?
vh gitte

RORY any day
any day now
any way how
i shall be released

men jeg tænker
efter det hun gjorde i sin city
altså
hvad mener vi om det
alexis blede lille croissantfjæs
lille pain au chocolat
lille cortado med ekstra plet mælk
det er et utrolig stort ansigt hun står med
I alle fald en spiselig forteelse.

kære victor
Hvis nu
sisterhood of the travelling pants... hvis man ku
lide etteren. skal man så se toeren?
(gitte)

Jeg går meget ind for opfølgere. Fortættelser faktisk.

hvem tror vi forgiftede joffrey så?
Luke fra Gilmore Girls
det var sødemidlet i kaffen der gjorde det
der ligger ingen McD i gilmore girls
Har tit tænkt på der dog kun er 1 stemme som de alle taler med, et overordnet monolog de alle deltager i.

forstår ik hvad du mener der er da mange stemmer lisså mange som ansigter faktisk

Jo men de taler alle sammen ens, det er er ligesom en Aaron Sorkin serie, alle taler med de samme neurotiske tale-tics.

-luke taler da roligt. og jess. og richard. din tese falder på sin kængurustylte lige her.

-OK, men så har min tese skrabet knæet og vil sidde på skødet og ha en snickers-is.

jeg ved ikke helt hvor vi er på vej hen, men jeg har hæklet mig selv inde i et telt, det er lavet af ryghårerne fra en mand jeg mødte på gaden, han hed elias, han var meget fuld, han lagde ikke mærke til mit barberblads skraben, han kiggede mest på kvindernes røve og lavede lydeffekter til deres gang, her er varmt og fugtigt, lidt ligesom inde i en livmoder, jeg ved ikke hvornår jeg kommer ud, det er ellers sommer, det er lidt dumt, måske laver jeg et hul i taget så jeg kan se ud.

jeg laver huller i en huskeseddel og taper den fast med kontaktklim til dit ansigt dit ansigt

krybdyret vender sig i buret vi falder med maks 300 km i timen og bruger ret mange hertz det lyder som hjerte jeg har så mange hertz jeg har så meget hjerte bum bum bum bum

ok, vent venligst
mens vi laver din snickers is
venligst køb smykker
venligst kæl krybdyret i søvn
venligst sluk mobilen din

sendt fra min iphone
sendt fra nattetimerne
sendt fra mit landsted
sendt fra Man of Constant Sorrow i Djurs Sommerland
sendt fra mit dødsleje
sendt fra harpunernes drikkehul i ørkenen
sendt fra julehjælpen
sendt fra robotterne og de tørre tørre servietter
sendt fra [person] med [oprigtig følelse]

Atlasmælk

Streger under jorden,
så tynde er gangene .
De drivende stadigvæk
rummelige . Palmen vi
drejer os ud af asken med.
Sorte lukkede arter.
En mild strimmel af floder.

Poul Lynggaard Damgaard

Atlasmælk

At følge langs stregerne som en hinkesten. Hop over øerne ansigtsgult. Endnu engang et delt blad. Jeg har ikke en farve. Strømpefod, plantesok. At strække sig efter kornene daggammelt. Kridstregerne ved siden af de benede fødder stivnet som et materiale. Helt blank for tiden og trafikken. Jeg brækker bregnen over og fortsætter. Dagen venter sit atlas. Bliv der grum som et æble og hæng for dit dråbeben. Stribet råt barn lagt an til en landing. Jeg må så meget andet. Gå ind i landene. Savklingen er gennemsigtig.

Poul Lynggaard Damgaard

Lommenat

Vognen spiller sit ansigt ud for en bøjet mand over et knirkende hjul, og sådan bevæger hovedet sig gennem det drønende. Som et andet legeme i en strækning ud af af det lige og fastgjorte i de sprængte furer. Den sprøde solsprække spændt op som en bold i landskabet, der knitrer løbende, under hjulet, under manden. Langt fra og så i synet. Bølgende opløst og så alligevel vuggende i hjørnet. Årstal og blod.

Poul Lynggaard Damgaard

chokoladedjævel inde i tykningen
overspringer i trampolin

Kun hvor
hvor er du henne, sjove
hvor er du henne, fjende
hvor er du du er hvor?
du er hvor og der er du
eller du er ved siden af
ved siden af skriften er du hvor?
peger på skriften og spørger hvor?
eller flytter sig og spørger stadig hvor?
de er der nok stadig dem
de er stille nu jeg tror de sidder og følger
der er ingen der lytter mere kun øjne
eller: deres låsen på arme
noget større dækker der er ingen tvivl om det
der er noget der skygger er der ikke?
der er omkring halvtreds centimeter luft imellem dem

imellem os? alt det elastikbind der strammer
hægterne kradser og det bløde mellem tommelfingeren
og pegefingeren

de kan stoppe det
men de stopper det ikke
for de vil ikke stoppe det
for hvis de stoppede det
ville de ikke vide hvad så
det er ikke let at stoppe
jeg kan ikke stoppe det
du kan ikke stoppe det
han hun den det kan ikke stoppe det
vi kan ikke stoppe det
I kan ikke stoppe det
de kan ikke stoppe det

Kunne kroppen slå sig selv ud, som et æg der løber i hvidgule brunlige toner,
kunne armene slås ud som et kredsløb der konstant hiver alt til sig og skubber
det væk igen, kunne jeg stå her under månen der hænger som et hullet lysstofrør
og lade sproget løbe, som vand fra hanen

- Levi Ekberg

At klippe neglene helt til bunds så du kommer i noget blødt, det ferskenbløde
stof der hænger et smeltetsted derinde, at gå til fiskehandleren og købe
pebermarigneret laks og krebshelesalat fordi den slags gør man, når himlen
hænger som gammel hud ned over dagen, at grine spidst af Breaking News fordi
den krig allerede har udspillet sig bag øjnene på os alle, at række lolfingeren op
til de blå og de røde, der er chance for at dit barn bliver farveblind, drømmer jeg
lægen sagde til Helle Thornings **DOVNE** mor,

Jeg må stå her
til bladene falder af træerne
og ligner indersiden
af dine håndflader
vi er gået ned til vandet
og der ligger dynger
af opskyllede fossiler
i strandkanten
at sætte øre til en konkylie

er som at æde
et hav af tilstand
trækker en udsigt
ud af bølgerne
som et røntgenfotografi
og et sted derinde
hænger hjertet
som en fedtet rude
og fremkalder lys ned
på bladene der falder
og ligner indersiden
af dine håndflader

- Levi Ekberg

KAPITEL TREOGTREDIVE:

Zoneoptræden

De tråde der forbinder planterne som små ønsker, og nej der må ikke plukkes, ej betræde plænen, og træet blev på den måde udsigten nedsmeltet i erindringerne, og alligevel voksede det forbudte sig større, og jeg blev forbudt, og blev budt ind til nedsmeltede tråde. En diode blinkende i en busk i fraværet af det perfekte vejr.

Poul Lynggaard Damgaard

Jeg blev meget fortørnet over at du peb. Men det var før vi sprang. Senere kom jeg i tanke om hvordan vi så mtv med popcorn mellem tæerne. Så lo jeg (som i pre lol).

Jeg blev meget fortørnet over at du ER. Men det var før vi VAR. Senere kom jeg i tanke om hvordan vi ER. Så DAN BLEV jeg.

Jeg blev meget fortørnet over at du slagtede mig. Men det var før vi eksisterede. Senere kom jeg i tanke om hvordan vi blomstrede. Så gentog jeg.

Jeg blev meget fortørnet over at du KOGTE. Men det var før vi KOGTE. Senere kom jeg i tanke om hvordan vi KOGTE. Så KOGTE jeg.

Hold nu op vi hedder alle sammen. Vi hedder ikke så meget piskeris. Grundtonen er vag.netop jeg har lige været væk lidt og er i mellemtiden blevet gitte. det

kan jeg ikke beklage nok det er ligemeget
det gør vi og det kan INGE tage fra os eller Nat eller Janne
alt er O.P.

det er stadig en slags trampoliner
men de trampoliner kender vi ikke
vi har aldrig lært disse trampoliner at kende
chokoladedjævel inde i tykningen
chokoladedjævel inde i tykningen
chokoladedjævel inde i tykningen
chokoladedjævel inde i tykningen
du er tilgivet, chokoladedjævel

Chokoladedjævel kan ikke gøre for det.
Den er modnet med umodne år den chokoladedjævel.
chokoladedrengen er efterladt med en vild følelse
chokoladedrengen hænger i en tagrende
chokoladedrengen tager den første den bedste lastbil
chokoladedrengen snaver sin fremtidige morder, men er cool med det
og hvad skete der så?

Pigen i radiobilen

Hun sad i en radiobil. Alene. Der havde hun siddet i årevis. Antennerne sad fast i himlen. Skyerne drev lansommere rundt indeni hendes hoved. Så spiste hun en banan. Dengang hun var del af et cirkus, gad hun godt at tale med andre. Men det var dengang. Når hun skrællede en banan, betragtede hun det som et mesterværk. Ingen skulle fortælle hende andet. Enhver handling kan jo i sig have en egensindig forvandling. Hun skruede på sine frekvenser. Hovedet var tungt som en apokalypse i en bowlinghal. En sammenpresset årsags- og virkningsformular nu stillet til skue for ensomheden.

Ekko

Jeg ville gerne udfolde dit væsen sammen med mig. Og jeg ville udfolde mit væsen sammen med dig. Og vi ville udfolde det væsentlige sammen med os. Og vi ville blive et os og et og og så videre, videre ud i en transformation, udenfor tåge, udenfor det skælvende, det abrupte. Alligevel ville vi samle undergrund sammen

i en flettet kurv langs kanten af det ubeboede. Og slå det helt abstrakte ihjel med endnu et sensuelt ritual.

sorry. Det er i orden.

datteren hed Photocopia og sønnen Xerox. og sådan sad de sidder de hele aftenen og duplikerer. de drejer en rulle to ruller. lugten. og utallige oplag senere. de gule gardiner er gulnet. gulvet flyder over med hvid. ud over skoende ud over kanten og det foldede hjørne. langs gaden smal så smal langs den smalle gade hænger hvide snipper hvide snipper snip snippenip der siger sorry? eller

jeg tænker stakkels Cecilie language is a virus hvem var det nu?
anyone? william s. burroughs JA [naked lunch ik?] jeg ved bare at jeg fik
citatet af laurie anderson sådan lidt som en forkølelse hun smitter ja
den sang kender jeg også hun er sådan en babe nej
sweetheart nej hvad skal vi kalde hende? 'I love your brain' det
gør vi! den tar vi! det ved gud det ved google nu ved vi det allesammen
google er gud nejjjjj Self. ikke duhlfie

man føler sig efterhånden lidt overset heroppe i dokumentet, der sker sikkert alt muligt crazit længere nede aka græsset er grønnere nederst på siden sådan en tåbelig mennesketanke

(LIKE) (KOMMENTER) (DEL)

Jeg troede at jeg skulle sidde her og følge med i workshopen men I skriver alt for højt hørt! hvilken workshop er du i? det ved jeg ikke aaaaarh det giver så syndsyg god mening det her:) kan i høre den svenske kvindestemme læse op? oh yeah så fuglene synger. det gør de virkelig. jeg kan høre den svenske kvindestemme. den lyder præcis som en dansk mandestemme. den siger 'enormt meget metode i hans arbejde'
nej jeg kan intet høre
arbejdet er tonede ruder right
jeg kan høre fuglene synge i et dokument really! se nu der kommer pablo. og Linea, hun strøg lige gennem rummet, hviskende. hun er altid så fe-fantastisk hun vnær fe som barn det fortalte hun mig igår (hun boede i nærheden af en heks, det var derfor). hun spæde engang min tid, alle mulige tider, med ratatatarot, eller hedder det sådan, de der kort, jeg tror det er hende der dengang for mange år tilbage, bestemte at det hele skulle blive sådan her. linea er gud eller i hvert fald klart mere end google GOLD ? nej, ikke gud nå ja, guld. det klart. undskyld liv skrev lige oveni dig og nu vist igen bejoiijfkhdagfhklager ditte, du skal algraffitid skrive oveni mig, sådan kan jeg godt lide det. en slags skriftligt mødeg telepati velsom krytsalkort eller servietter der læses højt langt senere
JEGFORFORTÆLLERDINFREMTIDSOMETMASKINGEVÆR fortæller det.

Fremtiden (set fra et givet tidspunkt) er således endnu ikke indtrådt. Men vi ser jo kun den, fremtiden, den indtræder vel aldrig, bare forventningen til den, der skal styre vores handlinger. fremtiden træder to skridt frem mod dig og ét tilbage. Fremtiden træder et skridt frem og altid to tilbage. Ja, nu kører toget ja, sådan, skal, det, dampe, det, er, hastigheden. Futuristisk kiste. jamen det er det bare.

Det får du ikke, Ditte: nej nu flipper det virkelig ud jeg har sådan
brug for mellemrum flere ok.

[her kan man bevæge sig helt frit, wauw]

jamen skal vi ikke

skal vi ikke danse nu

jeg tager lige fem (og jeg er altså i bund og grund et anonymt dyr hold op med at kalde mig ditte (men taktak for space)

DETTE RUM ER RESERVERET TIL GITTE

(Kan man reservere et eget rum på internettet? **dream baby dream**. Kan man overhovednæh åbenbart ikke **skriv baby skriv**

Tak, men dokumentet smed mig lige af, var det jer der gjorde det? Var det en slags straf? VI OBSTRUEREDE DIG (Organisationen Imod Alt For Mange Ord Og Fugle På En Gang, OIAFMOOFPEG eller OMG forevenshorter)) -> YIIR!

Man bliver helt overtroisk, undskyld, Ditte, undskyld. Jeg skal ikke gøre det igen!

Alt forladt! virkelig

*****ditte! jeg troede du tog fem? nice at du er her igen ja for man må alligevel ikke tale (altså være hørbar her) så det kan ligesom være det samme

selvfølgelig. og fem kan jo også være hvad som helst.... fem armbøjninger of course og som Linea også lige sagde (læs hviskede) degenerer dokumentet hvis ikke vi hele tiden er på sådan lidt slavekapitalistagtigt er jo alting

og således kom pulsen op. på grund af angst. men vi kan reservere hvad som helst, er det ikke vidunderligt? der er så ufattelig mange net. Og der er angsten for ikke at være på dem alle. Hele tiden. et net og flere net. NETTEFLET. det er så smukt det er det altså bare og let. netværket det bliver ikke bedre (men altså ikke på den der irriterende 'jeg mobiliserer lige mit netværk-agtige måde ofcourse not) bare rhizomet i det jo det ikke-hierarkiske man bliver så glad ikke os Liv ikke os Line og alle I andre anonyme dyr derude! jo! JO! og vi er

ikke anonyme og vi er anonyme. mulighederne i dét. det at man kan være begge dele.

jeg havde engang (folkeskoletiden) en falsk profil på en datingsite. Jeg var mand og 40 år og kunne skrive alt muligt. jeg tror de andre piger fra min klasse, at det var dem der skrev til mig. eller, måske var det ikke 40 års mand jeg var, nok nærmere 25 år, ja.

25 er 40 i folkeskolen same same det er en fin historie liv den kan man tage til efterretning

det er også lidt creepy (jojo) derude kunne vi også mødes. dating som buisness.øv det snask. lad os mødes andre steder.

jeg bliver næsten utryg af alle de virkelige stemmer rundt omkring mig, der sidder en mand på den anden side af bordet, han spiser æggemad, den slags ting. ok det må være et tegn af en art. gå videre med det. Squash (sodavanden), en anden bærbar computer, andet er der ikke at sige, han snakker med nogen på sin computer som jeg snakker med jer her.tjek.

bue siger at internettet flakker. Alting flakker. InternetLiv, MIG? nej? kom med ned! i dokumentet!, jeg troede vi skulle ned og ryge. nu er alle væk. Undtagen mig. ja, dig. her er meget roligere nu. måske er det godt, sådan her. Jeg sætter mig lige her i den her sætning ved siden af dig. Ahhh. ja, det føles ret ok.Vi kan også danse. Vi kan også skrive sætninger side om side. hvor lang tid kan vi blive sådan her? Fastholde nuets rytme? en rytme kræver tidslighed, nuet har ingen udstrakt tid. bare-aaah! Nuet minder meget om min egen utålmodighed efter at røre ved fremtiden. fremtiden er fascistisk, hold dig hellere væk, lad os blive heroppe. Men tænk hvis de laver noget spændende dernede, lige nu? sådan har jeg det også lidt. og jeg skal tisse. Men tænk hvis de sidder dernede og tænker "tænk hvis de laver noget spændende deroppe, lige nu"? Jeg skal også tisse. Der er pause om tre minutter.

Vi kommer ingen steder hen på tre minutter, vi kommer ikke tættere på det der sker længere fremme... eller nede. Jeg skal sidde her i tre minutter. nu klapper de.I din nutid klapper de. Hos mig klapper de om to minutter. Tekstens tid, herinde er der ingen der klapper. skal vi klappe af hinanden om to minutter? Ja, lad os gøre det. Vi øver os med fingrene på tastaturet. klapklapklapklap

klapklapklapklapelappelappe jeg forsøger at lappe to nutider sammen. jeg forsøger at bruge ørerne og øjnene samtidig. du fører en avanceret tilværelse, med andre ord. hvad ser du? Jeg ser det samme som du ser, bare i andre farver. Dog minus æggemad. Var det dig der sad overfor en der spiser æggemad? Ja, Pablo. Han er gået, men hans æg er der stadig. pABLO HAR MANGE ÆG. Nu går folk. De klapper ikke. Jeg tør ikke være den eneste der sidder og klapper. Skal vi klappe af hinanden i tankerne? Er det nok? nu kommer han tilbage. hmm. gad nu

godt klappe rigtigt. Okay jeg klapper NU man kan gøre det helt lydløst de hørte mig ikke pyha men det virker så akavet. NU, lydløst har jeg nu klappet nu. Vi er et godt show. Tak for dansen. Nu går jeg ud og tisser. Jeg bukker og tisser og vender tilbage til os.

jeg bliver simpelthen og pludselig så stresset af at sidde stille helt heroppe i dokumentet som om man nu må skynde sig ned til den nutid der er lidt længere fremme Skal jeg også springe? Skal jeg blive her hos mig selv? Er det her jeg er? jeg forstår hvad du mener! hvis vi skynder os ned på tre? eller ti? helt ned. vi gør det ! tre eller ti???

det er bare alle de fugle og bevægelser, ikke i rum men med popcorn og konventionelle følelser og

Her er er ingen konventionelle følelser oder?

et ode til: konkave og konventionelle konventioner
ingen følelser kun
fugle og andre anonyme dyr hurra

det varer ikke længe så bliver alt space konverteret til værelse. siger det bare. hvis I skal nå at have noget med...? kan jeg få 1.62 meter, bare til min krop? jeg vil gerne have nogen popcorn med,

helst inden spaced forsvinder og værelser blir til os
ok. elleve otte eller enogtyve? man kan jo poppe hvad som helst (ih hvor jeg ler.
jeg bobler og ler og nej, se, nu hopper jeg og griner og griner. jeg kan godt se det:
hun vil så gerne smile og så smiler hun. jeg kan godt se det)
hoppe nedover

se nu alle de mellemrum jeg har har skabt os I kan takke mig senere

wow ditte! det lufter godt i gardinerne. ansigterne åbner sig mere vandret. se!
nåh ja. åh hvilken lettelse. nu kan vi indtage vores attituder. schhhh, de kommer!

jeg skal bare lige vænne mig til det her pos- antropocentriske skrift eller hvad kaldte Elisabeth det? jeg kan ikke huske det men er det tydeligt at vi svajer? er det bølgerne eller bare luft? ingen af delene får jeg lyst til at sige
måske bare svajet i ryggen men svajende indeed

i er en organisation, i obstruerer det er fremtiden der lægger sig ved dine ankler. det er den der ligesom har den klæbende lidt noprede overflade. overgiv dig. pladetease! release, pleazzzzzzzzzzzzzzzzzzzz! ok

i er en nopret overflade, i klæber til hvad alt oder? mest håndvarme overflader. ikke nødvendigvis rengjorte. som tænder eller hår kan være det. hvor varmt er der?

i er en organisme, i nej vi er! os! os dig! ____

vi er en organisme inden i en organisme

det blå er en organisme

vi gror ned i skovbunden

inde i det blå

inde i det blå

inde i det blå felt er en organisme

inde i det røde

er en anden organisme

inde i det falske blå lever vi

(v)i gror. ned i, bundfald, himler, muld og dokumenter og

jeg kan høre mine egne fingre mod mit alt for fedtedefedtede tastatur. ja nu kan jeg også høre dem. bom bom.splt splt. splt er det med det lange t eller? kommer an på hvor fedttet tastaturet er

det er da til at høre. hans skridt er lavet af hør. det lyder som æggeskaller der fejes ned. skylles ned i hør. tygget igennem i århundreder af gamle kæber der kværner og kværner som læder blødgjorte plastiktæpper eller perler af æg. dem der hvisker elsker man. folder de noget ud med deres fingre? er friktionen altid en form for håndvask?

jeg tænker vi er de der aber der skriver om et par dage er det Shakespeare (nårjegergruppenkanjegaltidstavetilShakespeare)

gruppen retter mig ind

police-agtigt

Ligesom [tilfældighedsprincippet her](#).

nejnuforstårjeg

allerede bedre et nej.

et nej forstår et forår
nej nu
får jeg forår
nu forhindrer jeg dit forår
dit forsmåede forår der hele tiden
foregår

ok: er der nogen der skriver med næsen? eller peger med læberne? tjek super.
der er ingen tvivl om at jeg skriver at jeg er en anden
det er muligvis rigtigt alt sammen
tænk hvis alt er fuldkommen korrekt
der er ingen tvivl om at det allsammen er korrekt
det er det der skræmmer skræmmer skræmmer så man puster sig op indtil man
eksploderer. er der nogen der eksploderer?
ingen er eksploderet endnu
de ved ikke hvordan man eksploderer
man skal bare slappe af så eksploderer alting omkring en
ok, for dem der ikke ved det, så handler det om at tynde sin hinde så skal det nok
komme næsten af sig selv. lidt som at poppe

for prinsessen af stofferne kan ikke lave stof mere. tegningerne er bare kopier.
eller ar

Se, se, se
tegnet på hans kinder nu, de der
gror, gror, gror
Vi er flere der
peger
på dig nu
sikke de fingre ligner noget andet
noget der er mere indvendigt end en retning
er det de strygende bevægelser?

Pølsedrømme, det står der derude et sted i dag, at danske pølser nu får eksklusiv
adgang til Kina, pølseaftale til 250millioner danske bobs. ok og hvor mange
pølser, kom vi tæller
Pølser i massevis.

pølser i trampolinens følelser
følelser klæder hinanden af **AD! Sådan helt ind til pølsen, gennem skind og skind.**

Bjergdragt

Vårmenneske klædt af som en dreven dronning i et hårnålesving, og så springer

løvblomsterne ud i et mellemrum. Og stenene er punkter mod himlen over bakken.
Menneskene er knudepunkter på hver sin strækning, og kan ikke bindes. Når disse
verdener ej længere er fugle, ligger himlen som en bane

Poul Lynggaard Damgaard

Solen er en pose jord gravet ind under huden
saml din sorg op, som nedfaldne blomster
siger jeg til verden
oversætter sollys ned i trætoppe
binder knuder på planeter
der hænger tungt, som tapetklister
og gentrykker fugle op på det reb
jeg mig ind i kernen af en blomme
og tænker at hjertet
hænger et sted derinde
på en baggrund af mosaik

- Levi Ekberg

Jeg har kørt dig over
mange gange
igennem årene
uden at glemme det

GODE NYHEDER

Gribbene over børnehaven udvikler solidaritet. Karse gror i Macbook-tastatur.
Telefonen ringer til de voksne, fortæller dem det er ok at de blev skilt, at det skal de ikke
have dårlig samvittighed over. Laver kaffe, koger vand med en motorsav. Løfter
skolebussen ud af bålet, sætter de drivvåde børn på tæppet i stuen. Tager til fest og giver
komplimenter til skabet med krystalglas. Får øje på mig selv i butiksrudens nattemørke,
hilser pænt.

SKIDTE NYHEDER

Overførslerne går ikke igennem. Kontoerne blipper ligegyldigt og impotent i mørket.
Mågeflok ignorerer brødkrummerne, de fornemmer et skifte i lufttrykket. Hilser på min
fars gravsted. Tager hjem og bider i mine møbler.

Ret : **Brød boller og kiks**

Ingrediens : **Mel**

Oprindelsesland : **Afrika - Afrikansk - Afrikanske**

Indsendt : 2004-03-10v

Hvordan kommer man op i ham?

Har han en indgang? I så fald, hvor? Skal man være inviteret, have armbånd, stempel, segl? Er der et kodeord? Er kodeordet personligt, henvisende til en oplevelse han havde som lille? Til dengang han stod påklædt blandt de nøgne i skolegården?

Eller kommer man uanmeldt? I så fald, hvordan skal man opføre sig, når man kommer ind?

Er der andre? Er der stort? Hvor langt kan man gå ned, op, tilbage?

Jeg tror, der lugter sødt.

Bevæger han sig? Voldsomt, eller stille og roligt? Kan man mærke det? En rytme?

Hvad smager tingene af deroppe?

Må man ryge? Hvor meget? Hvor går grænsen? Ved tre smøger? Hvorfor lige tre?

Er det fordi, han har prøvet det før og ved, hvor grænsen går? Er det noget, han har prøvet, noget han ikke vil fortælle om? Har det noget at gøre, med dengang han var påklædt blandt de nøgne?

Ser man ham igen? Vil det være et pinligt gensyn, hvor begge er forlegne, hvor den akavede stemning samler sig sig klumper? Har han prøvet det før?

Hvis ikke man kan komme op i ham, kan man så komme på ham?

Jeg drømmer om at skrive et essay om musik, der kommer så tæt på musikkens væsen, at der vil være tale om ægte samhørighed.

Jeg drømmer om, at en psykolog vil diagnosticere sig selv som psykolog.

Shakuhachi er et ufatteligt smukt ord. Træfløjte. En samling af alverdens instrumenter, bogstaveligt talt, på en anden planet som et spejlbillede af musikkens væsen. Hvorfor ikke? De særligt sensitive bor i huller i fløjter. Hvis de bliver lidt for tykke, sidder de fast. Så skal der blæses hårdt.

Nogle mennesker mener, at humor fratager noget alvor fra alvor. Som om humor ikke er alvorligt. De må bestemme sig, når de en dag virkelig skal.

Dyrisk læser

Jeg er stolt af at være et dyr. At grynte og brøle, at danse og svede, at æde og skide. At mærke verden myldre igennem min tragt af dyrevæsen. Mennesker er dyr, der har glemt, vi er dyr. I den glemsel ligger en danserinde med et fossil af en kjole. Der mangler gudindebevægelser på landets aftenskoler. Hvem underviser børnene angående naturen nu? Skolerne er tuber, hvor symmetrien fryder sig over gruppepressets endelige adfærdskontrollanter. De tager temperaturen på sig selv hver morgen for at være i vater. Hvem har nogensinde set en grizzlybjørn stå op ad et panel og passe på døren så indædt? Jeg ville skrive et læserbrev, hvis jeg havde læst noget interessant, jeg kunne skrive et læserbrev om. Men sproget er kapret og krogene allerede sat i. Sprælle, sprælle, sprællemænd og kvinder.

Drømmeaksel

Noget er spejlet, og sangerinden overtager politikken gennem spejlet. Æskerne er størknede i dette billede og sluttiden i anklerne fæstnet til han og hun og igen udgangspunktet. Spejlet, fotografiapparatet, og han og hun er stadig åh så følsom. Dansende systemer. Mærk det, nu. Koden til dyrene er brudt som et forseglet emblem. Tik tak grene.bum bum podium. Daskende lange lemmer i månelys.

Poul Lynggaard Damgaard

O

Dunk

Mens ålen åbenbares, kopieres
og slettes, sortner kødet. Dækker
over sproget, må ikke læses, men
som i et andet element blomstrer
bunden. Svulmende slyngkraft.
Legende skygger under fuglene,
en bus på havbunden. Dømmekraft.

Poul Lynggaard Damgaard

Come Clean

The relentless lyrics the only dope I slang
I'm a true master you can check my credentials
Cause I choose to use my infinite potential
Got a freaky, freaky, freaky freaky flow

- Jeru The Damaja

fedt digt mand! :-)

SOM OM VI ER KUNSTNERE VAR

(2 LIKES) (1 KOMMENTAR) (1 DELING)

Jeg burde egentlig købe en biografi om Joseph Roth. Men han er for lille og for fed. Mellem hans små bryster sidder der et overskæg, mindre end mit, men større end dem på billederne af ham. Det var i dampbadet, jeg første gang mødte ham. Han hår var fedtet og øjnene røde. Jeg har ikke drukket, sagde han. Jeg troede på ham, fordi han sagde det. Jeg burde virkelig købe den biografi.

Jeg har madet krokodiller med den her hånd, nu vinker den farvel til et barn der står i et vindue og holder en tegning op, der er en krokodille på tegningen

Mit overjeg taler med min mors stemme.

stemmegaffel
stemmehører
stemmeurne
stemme i
stemme for
stamceller

KAPITEL TREOGTREDIVE

I går gik jeg online via EDB og adopterede to unge kvinder på henholdsvis 26 og 27 år.

jeg havde set dem i et blad hvor de poserede på en selfie med hver deres kyllingespyd.

Hugger man hovedet af en høne
og lader det lægge for sig selv
vil kroppen samle sig sammen
for en stund
det er på grund af spjæt
i nervebanerne, har jeg læst
tænker at sætte kroppen til salg
eller blot de mest
unødvendige dele af den
jeg er en annonce
i den blå avis
om ung krop
der sælges til kilo pris
klippe arme og ben af
og hænge dem op
som collage i en snor af blod
for det er ved at blive
voldsomt pressrende
med hønen der løber
rundt uden hoved
og ligner politikere til forveksling

- Levi Ekberg

ja, når du siger det må det være sandt
dynamiske læser
når du ser det må det være sandt
når du ser det opstå
kan det ikke være andet end sandt
du ligner dig selv til forveksling
til forveksling ligner jeg dig
folk forveksler os hele tiden
undtagen i skriften selvfølgelig
hvor der ikke er den fjerneste lighed

hvor bestiller man popcorn i dette dokument? <3 her, hos mig. ALT ER
POPCORN I DETTE DOKUMENT jeg føler mig så overbevist om at det er

mig der har plantet popcornene i det er doc (og nu vil jeg så gerne have en gave!?)#//) det individuelle vil ingen ende ta' eller

tak tak!

og tak fordi du plantede popcorn! Jamen det var egentlig så lidt længere ned!

ok, men alligevel tak!

vent lidt, så skal det nok poppe op

og tak!

(ding)

Come Clean

The relentless lyrics the only dope I slang

I'm a true master you can check my credentials

Cause I choose to use my infinite potential

Got a freaky, freaky, freaky freaky flow

- Jeru The Damaja

fedt digt mand! :-)

(3 LIKES) (1 KOMMENTER) (1 DELING)

Slagterkontoret

Uden at kvæle kernen, blev slipset lagt om underbensknoglen i faldet fra lampen. En ny udsigt til dagen. Lad ham eksistere, og der går hun fra det ene rum til det andet. En drømmetyr i disen over havets overflade. Han må gå her, og sælge sine slips bundet til benet. Se ham, han er synlig på overfladen, som et glimtende klistermærke på en traktor uden hjul mellem træerne. Sug kraften ud og pust. Så væltet er udsigten lagt ned ned i sneen på et dokument.

Poul Lynggaard Damgaard

nu kan jeg ikke holde op med at skrive
jo, det kunne jeg godt alligevel

KAPITEL TROGTREDIVE

gribber lidt rundt i kvarteret, mand
vælter avisstandere, revolutionerer lortet

køber pita shawarma til fjendes fjende
flirter med garderobepigen
smækkysser dørmanden
der i tilgift deler varmrøget laks ud
til folk på MDMA, de siger
VI ELSKER JO VARMRØGET LAKS
HVORDAN KU DU VIDE DET.
Inden de opdager mig er jeg væk igen
jeg hænger i armene på stilladset
et sted over folkemængden og tager sigte
efter din seng, inden jeg slipper grebet og
svæver væk med garderobepigens telefonnummer

Orkanøjne

Din ro indtraf, da du lagde din hånd på maleriet.
Afhængigheden af larm gjorde opmærksom på sig selv
og gled gennem din krop. Du måtte ofte hvile dig.
Så jeg lagde tæppet over dig igen og igen. Der var
forskellige gentagelser, der låste dig fast i den hårde
frihed, du foretrækker. Vi delte orkanøjne. Når en
stemme dukkede op indeni dig eller mig angående
hvordan det hele skulle foregå, fejede vi den væk
som krummer. Det var slet ikke enkelt at gøre det enkelt.

så kom vi her. der er ret stille. men det betyder ikke at der ikke er nogen
bevægelse. det betyder måske mest af alt at nogen eller noget holder vejret. eller
bevæger sig virkelig langsomt??

der er megets stille ja, det blir sagt
ovre i hjørnet, shhh
bevægelserne er stilnet af
konventionelle rusninger
i sideafdelingen

og var det noget med en pause? bestemt afgjort! jeg har ikke så meget strøm
45% og nu går det hurtigt det en halvgammel computer

nu ska jeg osse ha en ostemad (åh ja ostemad, sådan en har jeg også liggende
lugtende i tasken, man bliver så glad)

og en sildemad

og en tankemad

og den tandem-mooncar

og en tandbro

og marcipan

og mark wahlbergs telefonnummer

man kan folde et stykke sølvpapir. måske vil det hjælpe på noget

det vil helt sikkert hjælpe hælerne med frakkerne fulde af ure

det vil helt sikkert hjælpe kælderskakterne fyldt med våde blade

det vil sikkert hjælpe med karakterskalaen og de gode hensigter

det vil helt sikker hjælpe med kakkerlakkens telefonnummer

elleve syv syv nitten vi skal vel altid sidde her tænker jeg

det vil helt sikkert hjælpe med en svingetur

og du vil helt sikkert hjælpe mig med at få et telefonnummer

jeg ved du helt sikkert vil hjælpe dem inde på kreml

jeg ved jeg helt sikkert vil hjælpe dem hvor som helst

med at aflytte dig

med at flette hvad som helst ind

anklager kridt tal tænder

behager hænder

betager mine venner

med nogle tricks med mine

tindinger

er jeg (nej vel) den eneste her der er lidt bange for internettet (meget9)

comeon nu holder vi fri [man er vel maskiner] call me tilbud eller hvad
som helst. nu er der pause

Robert de Niro

Robert de Niro er en yderst genert mand. Han er så genert, så hans fingre

hele tiden skraber imod hans håndflader i lommen **jeg er også i lommen på**

Robert de Niro er ydmyg overfor sit erhverv. Han har aldrig været en

stjerne, siger han. I interviews griner han febrilsk **det gør jeg OSSE** fordi det er

så ensidigt, måden det foregår på. Der er ikke tale om en spændingsfyldt

dialog men om noget, der skal bekræftes med noget andet **men ikke særlig**

meget mere end et nik. På trods af at et nik ville være rigeligt. Robert de Niro

undgår meget gerne interviews **og madder og popcorn**. Når det ikke kan undgås

af årsager der kan være helt uransagelige omend poetiske, så har han en

liste **over sine konventionelle følelser** med og en lille æske med ler, der fortæller

intervieweren at de og de punkter ikke må berøres eller flettes over evne. De punkter han har glemt, som han jo gør og ikke gør, er alligevel erogene. Så han ler og ler. Ler og ler og kan næsten ikke stoppe. ha ha ha ha hihih ho ho lyder han som en gammel jordsaltet sømand Han ler så tårerne triller, det regner på æggene og i skæggene. Kors, hvor han ler. Nu er øjnene gule nu er de røde. Grønne. Han ler og ler som måger over Enghaveparken. Robert de Niro er en yderst mand. Og hvem kan ikke lide måger over Enghaveparken? Hvem kan ikke nynne basgangen fra Postmand Per, så hårene rejser sig fra de døde og går i kiosken for ryge?

Yo for en handsome stodder ham de niro word up
har søgt efter de niro
har ledt blandt fakirer
har hørt lidt shakira
gjort noget forkert
"chokeret chokeret" og brunlakeret
blasert og lakeret
tagetes i min mundvig
grundtvig og sur vin
på programmet

LYRISK RYGEPAUSE (SELVPÅFØRT IMPERATIV)
haha det står ikke i reglerne

Polyester faktum masterplan

**Pol Po Poul ly. PAU. polit poly, polis police. Drabsudsigt, lavendelbad. Poul ly. PAUW
pony. Polly, Polly wants a cracker. POUW. bly. US- - - - US PAu l US**

**US police ly Pau po lyng pol yes ter faktum masterplan lunt
Newborn
Paul is still a calm person. PUNKT FIRBEN, pegefinger. Ly da himlen holdt
op. brev
Se, så lilleneeds..... No point**

(Et digt i redigeringsfasen)

poul for faren det er ikke far det er fanden, men lyn
nej du er jo helt afmarcheret du går jo helt amok mand
hvad skal det ikke blive til
alt den salt
saltdrop og opløsning
knep lige sylten mikael jakobsen

hvad skal der ske med den smukke centrallyrik? centrumlyrik
centrum-venstre eller hva?
mindretalsregeringslyrik
den skal en tur i jobcenteret
den skal døbes
johannes den skal have et fundament johannes
husk vvs-afløbene det er så svært uden kloakering
tak romerne for det
tak romerne for mange ting (især ægget, altså Højhølt's) åh nej ikke det. jo det,
det ahhhh. det er. det skete. det er zink og cinnobersvampe og alfabetet FUCK
fuck med småt
[FUCK](#) (er det et hyperlink Victor?) nu gik der intertekstuel lirr i den
romerne ik glem dem tak dem
for eksempel cirkuset og volden og lokummet
ingen afløb
ingen lyrik
skal vi løbe om kap
eller hvad skal vi danse nu
lægger mig selv i søvn med Poul Glargaards stemme
skal vi danse det? FORDAN GOR VI DIT?
dinosaurerne vågner igen
0 kroners omkostning
tror du ikke du skal tage en dyb (vands) indsprøjtning havde jeg nær sagt,
indånding sagde jeg så og en [kold](#) appelsinmund [appelsinvand](#) sagde jeg nu nej
hvad siger jeg
tal lige ind i munden på hinanden
det her er værre end psyk
hilsen stemmegaffel
poul alt det her er din skyld det tror jeg word up
men vi kan godt lide dig 666 likes

Him

Nu er alt klart. Giv det en udsigt,
når jeg stadig er en overheadprojektor.
Transperent lagt ud mellem hende, ham og hende
Dunkende grågul fast sort hus blæk blæk vej. Der gør du mig varm.
Et opsparet jeg giver op med øjnene, og soden løber mærket mellem armene

Poul Lynggaard Damgaard

jeg husker fotografiet, og diamanterne.
Solen lå i ryggen på fotografen, og hendes
øjne til, at knibe sig sammen, sammenbidt.
Der er noget fotojournalistisk over det minde,
et hult rum af lyd spændt ud over hukommelsen,
som en foss, der driver og driver ud i landskabet.

- Levi Ekberg

Jeg brækker mig i OCD Jeg brækker din OCD
Jeg brænder dig en CD med ODB
og så bygger jeg en PC ud af EDB
ud af PVC filmet på TV
SÆLGER DET HELE PÅ Ebay
crackercrackecracke durrrr var ved at skrive 'cracke', jeg så det godt, u cant hide or run eller
noget

jaja hold op jeg er en rigtig nar <3 hjerte tilbage, du skøn smuksak hjerte smiley

tanke #1. jeg tror den her digtsamling vil

- sælge mere end Yahya Hassans
- revolutionere brugen af Google-drev
- lægge en dæmper på gamle mænds _____

Absolutret. Det var det korteste digt, jeg skrev. Dine hænder er skruet på en sen
aften, mens det nøjsomme sled i det for at finde vej. Alderen på dine naboer
skurrer i dine fimrehår. Jeg er ikke så forelsket i ord, som jeg har været.

Det tålte ophold i folketinget. Talerstolen smurt ind i harpiks. I aktivering som
ravsmykke. Hvem samler det hele på midten, binder en knude og hænger lortet
til tørre?

Sarkasme og vrede fylder struberne. Der hostes igennem. Det kaldes on top of the world.

Glæden har tusind måder at lave en piruet på i sekundet. Tiden er til det hele. Selv at forsvinde.

Skal jeg hente det gode brød til dig?

Denne underlige besættelse af fart. Som om hurtighed skulle dokumentere noget særligt.

Jeg er uddannet indenfor utopi. 3

Vi forlod aldrig hinandens musik.

Du kalder det banalt, når du bliver bange.

Det er måden, du arkiverer på, der interesserer mig. Plus det fælleselskværdige du rækker frem gennem et nåleøjje. Jeg syr.

Polyrytmisk indadvendthed løsnes gennem sang. Så står det som en fontæne ud af munden. Lykken er sommetider en stråle af toneangivende bræk. Find det på facebook.

der er også en venstre (spejlvendt) side
den føler sig ensom
og forladt
poul,
hvor er du?

midten er også noget for sig selv
i disse tider
selv poul har forladt den

alle er vi til højre (spejlvendt)
i disse tider

jeg stjal jeres punktum undskyld jeg stjal milten og vandet fostervandet
højvandet tidevandet vievandet spildvandet åh hvor jeg elsker spildvandet
vanden der løber fra når man kaster op galden jeg hader den det svier i mine
næsebor hver evig eneste gang et helt år med det jeg var ved at dø men så blev
jeg glad og så lærte jeg at elske og glemme at skylle ud

vi er tilbage
vi er bange
vi er bange for fart løse tænder
vi er ikke bange for mørket
vi er i farver vi er ikke
vi er dem der er nu nu er vi
hvordan kan vi kalde herfra kan I høre os
måder at kalde på:
hektisk viften vejren med for eksempel et flag
febrilsk hoppen på stedet helst urytmisk
gutturale lyde stadigt stigende
blottelse
voldsom udvidelse af en matrice, eventuelt ledsaget af høj lyd
vi er tilbage
men ikke tilbagestående

jeg har ikke ansvaret for alle trampoliner
tramp ikke på mine liner

trampe-line

smør eller smør eller smørelse
eller bare smør
kostbart smør i smørekisten

smider om os med smiger
mader slanger med den her smiger eller den her
står i smedjen med min svoger
mister stemmen når jeg smiler (HER står viktor på spring viktorious readymade
THIS IS A DERIVATIVE OF SPARTA) redemption (over and out, ned til bunden)
og står i smedjen og misser med øjnene
går uden for og messer med munkene
slangemadet med min svogers søde smil

[\[MISSER MED ØJNENE\]](#)

De farvede byrder

Strofenat, autodunkel, herinde småmørkt
Æsken foldes ud, dråbenat, dunke for kontinenter.
Knækkede stationer, hvid, hvid, rolleskift.
Teknik båret på hovedet på stien væk fra stilladset,
hvor naboen snakker med håndværkeren gennem vinduet
på stilladset, og aldrig kommer hjem igen. Her er han,hun og ham ude.

Poul Lynggaard Damgaard

Kapitel treogtrediv:

Opbrud og nu; at finde tilbage til sin plads. En plads i det hele taget.

Er vi tilbage nu? nu
et nuttet nu.
et sultent nyttigt noget.
noget andet.

den der kører forrest skal tale i sin mikrofon med myndig stemme
den der kører efter skal holde fast i sine gevandter
den der kører efter skal folde flere ark ud
den der kører i midten må gerne shine

nej vi er ikke tilbage nu
hvor er vi så?
vi er gået videre
videre hvorhen?
spørger jeg mig selv
jeg spørger også dig selv, at skrive videre, hvorfra
udgangspunktet; det var en god følelse lige før; der skete et eller andet, der
gjorde mig glad, og nu; troen på at det kan ske igen, at fortsætte og fortsætte
uden at vide, hvor vi er på vej hen, det, eller den følelse, derfra og ikke
nødvendigvis frem. fint. læg noget. vi er med. er det et sted. felt versus serie?
eller bobler, vi bobler frem af hinanden, sprænger på et eller andet tidspunkt og
på et eller andet tidspunkt puster noget nyt ud af os. nogen puster noget frem i
os.

jeg er i hvert fald ikke bange for de svenske ö'er
heller ikke for din glæde.

kom vi fortsætter

jeg er ikke bange for de svesker
er de bange for mig?
at vælge at tage sin skam på sig
når man kniber øjnene sammen kan en dræbersnegl godt lidt ligne en
dræbersveske
men ikke en dræbersvensker
svesker er blot gamle svenskere

der skete et eller andet der forbandt mig med verden
via øresundsbroen

dræbersvenskerne tilhører ikke jack
de fucking kløver ham med et langsværd hvis han kommer for tæt på
de lægger ham i kløveren der køler ham
de kæler ham og kalder ham ved navn

æskens indeholder sin egen dynamit
eller æskens indeholder en andens dynamit
eller dynamitten er sprunget ud af æskens
er det jacks æske?
ja, det er jacks æske
for den står så tydeligt på kanten
TILHØRER JACK står der med bogstaver så fede som jacks opsvulmede
underlæbe

så fede som jacks kærestes lår
de tilhører også jack
så fede som jacks kærestebreve
de tilhører også jack

vi læser om jack
vi er fede sammen
vi tilhører også jack

jack går til anger management. jack, du skal bare lære at tænke ind i æskens, jack.
jack drikker daniels. daniels hvad? nej. bare daniels.
alle dem der vil have ham til at tænke ud af boksen, vil han tilbage igen, er der
rart derinde?
det er vel ikke så meget et spørgsmål om udenfor eller indeni boksen som hvor
stor boksen er, hvor fleksibel, eller hvad, jack?
jack er så fleksibel som ingen anden
han er ekstremt bøjelig

en trampolinspringer
han skal bare lære at folde sig sammen som en skjorte i en kuffert
ikke svinge sig fra loftsbjælkerne
vel, jack?
jack kommer ikke mere ned fra højderne
han blev deroppe

jeg kommer nede fra bunden og leder efter nogen andre

Jeg kommer fra odense zoo. jeg er en nydelig søko ved navn henriette.
jeg kommer op fra bunden og vil rigtig gerne lige snakke lidt.
hele vejen fra bunden og så møder man en s øko,
ph.d. i kognitiv søkologi biodynamiske s'er
henriette sms'er ud af finanskrisen
digter sig ud af sine teenage-år

(jeg kan kun svare i afdankede retro 80er hip hop udtryk. yo og osv og det er fresh
lider af en wildstyle dyslexi

PÅ TINDER i kong salomons miner
væk i kong salomons miner
gået vild i kong salomons miner
sammen med en lyserød yoyo

det var pigen og jeg, hendes du, hende knoglede du, og der hvor din hånd lå,
lægger nu en glat flade, en emalje af hvidhed, som en dug henover brystet på
mig, der hvor din hånd lå. Det var pigen og jeg, og lysten til at hælde alt ud af
kroppen, alt det brune og grønne, den grønbrune væske, der skubbes op gennem
halsen, og klistrer så fælt til tandkødet. Åh tandkødet, åh så lyserødt lyserødt. Jeg
hørte dig derinde, og da du brækkede dig anden gang døde jeg. Et knækket lys, et
opbrækket sprog hang imellem os.

Fotografiet PÅ TINDER husker jeg.

fotografiet af uglens orange øjne. det der blinkede. det ene.

- Levi Ekberg

lerdyr i vindueskarmen, de står og griner med smilene ligesom vendt indad
hun kyssede mig så vi faldt gennem døren og ind i caféen

Ja okay nu bliver det noter fra den her allerede fine workshop **Nervernes
adresse**

at læse nervøst som når man møder et nyt menneske siger Linea det er klart at vi må læse nervøst hvis det indbefatter en åbenhed. det nervøse og det uforståelige er jo lige netop muligheden for at åbne, for at fremstå bare en smule sårbar. det er pulserende. med vekslende tætheder. der er også vanterne lufferne der er foret med lammeskind. det er vel lidt af den samme slags tysthed. membran-jeg. og det næsten-nære bleg af raseri være udleveret til sine nerver nervernes synes afgjort så farveløse. i det her lys. i den her lyd. en neutral nervøsitet. en form for omsorg. og her er armenes runding: den runding en røgdykkers arme har når han forlader den brændende bygning med hjelmen foran brystet. den armens runding. det rum. nu indsætter jeg mellemrum. nu er det nødvendigt. kontaktlinserne udgør et lag mellem teksten og øjet og også her er tvivl vigtig som afstanden mellem øje og øje øje og overlæbe den afstand er uoverstigelig den er uoverstigelig fordi der er ting der aldrig helt kan lægges oven på hinanden (lægges ovenpå nok men aldrig nå) der er ting der ikke er transparente nok selv med gennemslag så skal der plisseer til men de findes nederdele lampeskærme øje på øje den ustabile læser/læsning er et vilkår

logget af-pigen: whyohwhyinternettet på dyreinternat på interessant tinderdate på intranet. et dvælende distanceret jeg/I. har vi virkelig fået nok? kan vi få nok af det? anyone? her? det er noget der bliver sagt herinde ved sidenaf. kan forstå det må virke forvirrende nu. der bliver sagt at der mange kvindelige, distancerede, jeg'er i dansk litt. som skal være kloge bare ved ikke at tage det som en selvfølge at være i verden. Hvabehar? ah, øh? altså det er klogt ikke at tage det som en selvfølge? der er mange distancerede kvindelige jeg'er, det tror jeg er sandt. 'sandt' eller muligt! muligt ja. læseren skal gøre 50% af jobbet, sagde Zadie Smith vist engang. hm jeg tænker at vi er oppe på en 100-100 deling....! det lyder mere sandt altså muligt. (og er ved at bide min finger af, da jeg fandeme var lige ved at lave en smiley. og det er det værste? det findes nok værre ;-)) nej men ok, jeg forstår ikke helt spørgsmålet hvis der er et? ellers så er det bare interessant med distancen. den virker jo altid voldsomt provokerende (= angstfremkaldende) på mig. det er straks mere frugtbart at tænke det som bevægelser - i hvert fald mere frugtbart for mig. bevægelser, tal mere om det jeg tænker stramme løsne. retning sitren. udvekslinger. positioner der opløses og afløses. helt klassisk: glasdøren med det tykke orange glaskvadrat hvorpå der på den ene side står SKUB og den anden side TRÆK. døren har tit - åh, phew, jeg blev lige smidt af og var FULDSTÆNDIG VÆGTLØS, drømmeagtigt fald, i flere sekunder og ARGH der skete det igen - jeg prøver at nå at skrive: døren har tit mange ridser og er fedtet og ofte er den revnet lidt vi er på side 45

det er efterhånden godt at huske til næste gang vi logges af perfekt, du lige tjekkede det.

jeg bliver ved med at blive logget af her line læser din skrift forsinket - også jeg! der er meget info i det her rum. domfældelse tales der om nu. vildt nok ord. så er der ikke længere nogen bevægelse. nej det er et hårdt hårdt ord! jeg ville gerne høre alt det du hører i dit rum... det er vildt reducerende at internettet ikke lige nu har ører JA! hvor er i øvrigt du? hvis du da er et menneske. (det er ok ikke at være menneske også), tak fordi du er så rummelig. jeg er et menneske. og jeg sidder på vesterbro. der er jo også dejligt. MON ikke. og helt stille også her. minus metro. er du dér hele dagen? jep, indtil jeg er mør. her tales der nu om at nervøsiteten ligger tættere på skam end skyld. giver det mening på/fra vesterbro? ORK JO, især herfra/herpå ville jeg mene. masser af beggde dele. skam er måske knyttet til nervøsiteten på grund af angsten for at blive opdaget? skyld er noget man påtager sig? nervøsitet hænger sammen med det man ikke er herre over? (opdagelsen?) og med hensyn til mør så er jeg ret mør og jeg er der ikke engang. tsk tsk.

mere renhed i norsk poesi (selvbevidst i fare for at glide over i det manierede siges der om teksten, er det en dom) har vi her at gøre med det udrensende i at kunne tage ud i skoven og blive væk? ja noget med fjeldet vist. (står ditte på lur?) det manierede kan vel også siges at være ret rent. hvis det gøres bevidst. ahhh, tænkte det nok: de trak fjeld-kortet. ok, hvad så med: skovsyrekortet? stregheds-idealet. skal vi så til det gamle vesterhav? kontrol er et ord der går rundt om bordet i små bidder. der bidder bidder af jeg-selvet (jeg står på lur) (jeg følger efter jer) kontrol er jo en ramme. og rammer kan være gjort af så meget. stramme-ramme. men vel ikke kun kontrol. også overgivelse. hengivelse over for dem man stalker

slutter vi/det? jeg tror det. det er forfærdentligt næsten. ja det er ... den store støvetgrønne sky har lagt sig over os. jeg tror desværre det er slut. åh

citydigteren vågner
københavn vågner
københavn går på nettet
hvor kødlæber vågner
kæmpemunden vågner
citydigteren kysser kæmpemund
citydigteren ringer til kæmpefjæs
kæmpefjæs schlapper ikk af

MØSSEDIGT:

-Doktor i det meste af det der duer!

-Heldigvis hudløs og helt og aldeles udadlelig i delstaten. Overlægens overlæbe er en delstat at deltage i. overlæggene lag-på-lag og det spænd lige under kindbenet.

stilhed taler Helena om herinde i reykjavik om det ikke-akutte jeg kan ikke engang trykke på tasterne så stille er det. det må være meget stille og det må du også. godt du er det. jeg er stille herfra. vil det være en mulighed at holde vejret? er det ligefrem nødvendigt? det ikke-akutte som release. lænen sig tilbage. holder vejret her. tjek. at det nødvendigt at redegøre, mon? jeg er så uafgjort på et tidspunkt må det jo nødvendigvis komme tættere på det siver eller det klæber Line hop lige afsnittet op. mangler lidt et svar. tak så du sød.

KAPITEL TREOGTREDIVE:

ET FOSTER I ET FOSTER I ET FOSTER I EN FASTER

jeg er et foster i et gospelkor
en forsker i fosterstilling
et foster i en forskerstilling
en forskelsbehandling
en frisk fortælling
en førstevælger
en firserdigter-fristerinde
en frise over firserne

Jeg elsker med dig i et gospelkor
Vi er en Goth-pige i en presenning
vi er et gospelkor på trampolin
vi er en visigot
vi har godter
når vi har piger
på visit

ER I HEROPPE ELLER? CECILIE WAS HERE nu er hun væk igen

Flyvemaskinemusikant

landingens kadence
staccato halleluja
landingens romance
pizzicato berøring mod det bøjelige stof
trampolinen lader sig ikke trække med

trampolinen er lidt ligesom gud
så vi berører slet ikke trampolinen

mozarellaens berøring med pizzaen
berømt hederne i nyhedsstoffet og på trampoliner
transponerede akkorder

VI KOMMER ALDRIG LÆNGERE END TIL DET DER ER TIL

JEG HAR LOVET MIN GAMLE MAND ALDRIG AT SKRIVE MED VERSALER
UNDSKYLD

der er palmer i min have , min far samler på dem, han savner indien, han savner
italien, han savner lande med i og seranoskinke, det er til at forstå, er det ikke,
jeg savner min oldefar hver gang jeg drikker mere end to øl

fosteret vender sig. det slår flikflak i maven på et andet foster.

Q: Er naturlovene faste? Er en døende gud en del af en evolution?
Er informationsstrømmene magnetiske?

A: Grundlæggende er fasten ikke en lov. Den gøende gud er en djævel men en del
af løsningen.

Magneterne taler et sted i Brom-søvnen, viden omdeles netop sådan.

Du lækker Risperidon
smager af Anafranil om morgenen

Måden de sorte eger springer på er et studium for sig selv. Hvis studierne var
mindre akademiserede, jeg mener specialiserede, så ville eger springe sig sorte
igennem hvert af dem som løver gennem tidsrum. De sorte eger på Fyn
kommer fra Tyskland. Det har jeg fortalt en del en del gange. Derfor siger jeg det
igen. Kan i kkehøre en skidfr h,er vhojeg r sidder.

Dansestue for de indlagte indlagt på dagligstuen.

udlagt er værre end indlagt når det bliver frostvej
kloakeringen i et menneske
kloakeringen i et foster i et menneske
der drømmer om et digt der er værre end Vagttårnet

du kan selv være et vagttårn det her romanskriveri; en form for realisme
sammenfaldet mellem den der skriver og det indeni.

jeg tabte alle mine punktummer på samme dag

Jeg har fundet dem....

(du må gerne låne nogen af mine:)tak

Landene derude græder

Landet vi ikke måtte røre. Punktet der var en grænse.
Violinen og den sovende før tolderne pillede bagvæggen
og musikken ned, mens vi stadig kunne bevæge os.
Krystallerne funkede stadig, men violinen blev taget.

Poul Lynggaard The Damaja

Masker i Ganges under solen

Månen ding dong månen flora månen. Ti fingre. Leg ikke med månen.
Stemmer blafrer i det sort/hvide, åbent mod bruddet.

Poul Lynggaard Damgaard

fosteret synger en sang om halvdan og anemoner, det har glemt tredje vers, men
det er der ikke nogen der kan høre.

KAPITEL TREGTREDIVE : KAPITEL TREGTREDIVE

Vi skal finde tekstens egne klicheer nu, det siger de
vde siger meget, de er helt vilde med det. vi kaster en sten videre ind i mørket
når vi når det punkt hvor vi ikke kan finde på mere
og så igen; at kunne fortsætte med at skrive

tekstproduktion for tekstproduktionens skyld alene
sådan mister det værdi, eller, ordenes kapital, eller hvad som hænder når vi helt
automatisk kaster om os med ord:

“når man sidder og sletter en sms 5 gange og så sender den. det er sådan man
laver kunst.”

- caspar eric / Poul Lynggaard Damgaard / Cecilie Lolk Hjort / Gitte Hom
Bo / Andy Warhol

Et slags kor? Afsenderen skyder mod mig fra tågen. ratatatatarot siger det.
Og nu, når vi sletter, det er noget alle kan se indtil de ikke kan se det mere. sådan
er det.

Pladsnummer

Runeskrift i et motorhovede forvekslet med et knaphul ved en af stenene, og dengang der stadig blev fortalt om kridttiden. Du snakker med dit smartboard, og man tror, det gør dig yngre. Lokalerne bør ejes fordrevet og lagt i søvnen. Ti par bukser smidt i strandkanten, og ja et sengebetræk. Knyt dytten og fold madpakken ud gennem dugen med rødvin på som en brændende tunge gennem skovens bildør.

Poul Lynggaard Damgaard

sneglene og tungerne
en stor muskel muslingerne der rammer begge lige levende o
lydløse på bunden af hvert sit hav spyt og ocean
tungerne der rammer hinanden går på grund på tænderne tungerne i et
kys muslinger og tunger der rammer hinanden i et kys hvad er kunst
hvad er det

hvad skal man med det når man har tunger
når man har en stemme der kan strække sig ud af halsen og over i en
andens gane det er kommunikationen når den er mest direkte

Fra vinduet er jeg harm med udposninger på kinderne
mumlende
efter den brune morgen
Lad det gå op i en brun sky
Opdragelsens bylder
inflammationen i deres samtaler
deres gentagelsers pus

er der nogen der kan skrive en sætning at forstætte på? følte mig pludselig helt
tom Jeg væltede ud af S-toget med pingvinen lige i hælen Tak, men det lidt
svært med pingvinder, ved ikke hvorfor, måske hmmm... Jeg væltede ud af S-
toget med kontrolløren lige i hælen. Kontrolløren væltede ind på
Hovedbanegården med S-toget lige i hælene.
og ind i macdonalds og alle pingvinderene

... ej, jeg stadig helt tom. så er det nemmere at rykke rundt på andres
ord du må ikke i mine ord anytime baby uuuhhh det kilder du sår lykke i
mine ord anytime baby hit me baby 1 more time efter time after time
aftertime is the besttime og my liiife, yeah yeah

Alle æg i 1 kurv rører ved hinanden æggestokkene bliver ikke ægget nok de rør
på sig.

Jden her fællestekst mangler osse noget lir vi rører ikke nok ved hinanden

det er vigtig når man skal være sammen i nuet hat jeg hørt, at røre
at være det bliver hurtigt så ensomt men denne her overarbejdende computer
varmer mig i skødet (uh der kom noget lir)
lad os gøre det, allesammen, ned i skødet! (uh det
varmer)

og så blir man helt eksikstexiel, hvis man nu ku stave til det, og tænker hvad
det skal til for, og uh det varmer i skødet

jeg savner stadig det der var før; vi kunne også rykke længere op i dokumentet
ville det være et tilbageskridt, eller? Tidligere; vi snakkede om fremtiden og nu,
vi er helt besat at fremdrift, videre, nej

sådan har jeg det også, det virker futilt det her, uden nogen fremtid i sigte, og det
svært for et moderne mennske at agere uden noget i sigte, om det så et godt or
eller to

jo længere tid der går, jo tættere er vi på bunden

HEY;

kom med op, jeg stiger op

håber at vi kan mødes et sted, engang

OK. men hvor op? der er så mange etager!

Vi får se!

ok.

and up they went.

må jeg komme med? yo da (sci fi hint) Dagobah vær dejligt

futilitetsklinik. og cykle rundt på afsatsen og snakke med gargoylerne.

(seriøst word up)

fukushima lige

og lige før, udenfor, en lille hund der prøvede at springe ned i havnen, men
dens ben var for små, jeg havde lyst til at hjælpe den, kaste den ned, men gør
man det, jeg tror ikke man gør sådan noget

nu vender jeg tilbage til min skovbørnehave (det forstår jeg godt, ville ønske jeg
også havde sådan en)

liijekonvaller og lakrids

tilbage til hovedbanegården

tilbage til alle papfigurerne

den ene blegere end den anden

hvis du ikke har en skovbørnehave må du finde en

hej manden med de triste øjne
hej manden med de firkantede hænder
hej kvinden med den store idioti
bliver du nogensinde lykkelig

hvor blve minr Las af jeg er alles papfigur
jeg er den guldbelagte vej
til kirken eller en troldmand
en vandringsmand en rigtig lasaron
en pastor Bruun med laserkanon

damen i toget snakkede med sig selv
jeg sagde
du skal ikke
være bange
jeg er mest ked af det sagde hun og så
tog jeg hendes hånd hun talte gale ord
jeg sagde
der findes gode ting
hun smilte og sagde
ja jeg broderer for eksempel i 3D

Katteedderkop

Æd af stuntmandens krop
ræk dit stunt til dit visir
spyt på symmetri
hvis det kræves
spind igennem, spin igennem
katteedderkop
rusk din verden til den trygler
om ro
knurhår i alarmen
og dit svælg fyldt med flueøjne.

En af gudernes sekretærer flirter med englelyd.

I en landsby hvor man kan være født i stjernenæset muldvarps tegn vil jeg
finde dig i færd med at tyde kinesiske skrifttegn i dine egne håndflader. Du

vil lægge dem på en katedral af følelser, der sover. Åndedrættet løfter
byens tage. Og du vil stryge din pande som en skjorte. Iføre dig dine
oversættelser som stafetter.

Jeg er kommet for at passe edderkopperne, overvågningskamera der
fanger edderkop i at se porno, hugtænderne i hånddryggen på ungpigen,
ekspedient i tøjbutik.

fuglekirsebær blomstrer nu
de har ikke set teksten

kære læser
se venligst bort fra dette

det er forår og du vender dig bort
står med ryggen til skærmen

det er nemt at vende sig bort, men fra hvad?

IMPERATIV? vil I ikke skrive lidt større vi kan ikke se teksten ordentligt
på storskærmen

VI KAN IKKE SE DIG I MORSVÆRMEN
VI KAN CITERE KORANEN
VI KAN BEGÆRE MOSEFUNDET
VI KAN LÆGGE MOMS PÅ
MODERKÆRLIGHEDEN
VI KAN BETALE KÆMPEMUNDEN
VI KAN BEKÆMPE SAMFUNDET
VI KAN BETÆNKE OS VED SUNDET

lille pigemørke du har bredt dig ud over fremmede parketgulve
nu har du glemt hvor du lagde dit ur din taske lille pigemørke du
har glemt alt om fosteret om saltormortalerne og tungen du har
glemt alt om tungen du har glemt hvordan man snakker hvordan
man spiser hvordan man holder blodet blå og indeni

[åja. ja tak for sidste sætning](#)

mågerne skriger så højt over os
de skriger klokken fem om morgenen det er deres parringstid
byen er brolagt med deres føde byen er brolagt med lort og baguette og tusind spildte
salatblade de er fastfood de er fede de måger de er grimme og de spiser skraldet jeg
elsker dem jenår vi sidder på trappen de er vores venner de flyver højt og skider på
tulipanerne de ved godt det er forår

mælken i glasset
radioen der snakker med sig selv
i rummet hvor
hendes øjne kigger gennem
væggen og helt over på den
anden side af de trekløvede bakker
kaløvig slotsruin ligger
stadig der og er helt smadret
man kan ikke finde den slags på boligportalen
vi laver mad
vi går forvirrede rundt i en kiosk
vi forhindrer at være nøgne i opgangen
Filosofien er under en skarp og varm lamp. Antropologien er et dårligt knald.
meget dårligt.
Vold er ikke et sprog.

sprog kan være vold

Vold er ikke et instrument.

sprog kan være et instrument

Vold er en voldgrav udenom ingenting
i færd med at drukne sig selv og rive alt og alle med sig.

allerførst; sproget

vold er en foranstaltning, *i sproget*

Det er blevet iagttaget, at visse aber lærer deres unger at bruge tandtråd. Jeg bruger ikke tandtråd. Men det er fordi, jeg ikke har haft mulighed for at lære det af en af de aber. I 2041 vil det blive dokumenteret på film, at en abe vil flyve en helikopter ned på det, der engang var den røde plads. Et dresseret menneske vil føre kameraet. - Så blev I endelig tæmmet af jer selv, vil en og anden råbe.

Mens sproget indtager kødet som teen det kogende vand, siger SUT i et fraværende øjeblik

en cellist der fortæller,
at hun følte sig frelst af musikken
er en opladning af nærvær

nu er jeg færdig med jer, jeg tror jeg er lidt forelsket igen, jeg skal tømme
opvaskemaskinen. hej og kys

Hun har samlet på revolutionsteknikker i årevis. En dag slog hun hele sin
paraply op med dem.

Tørlagt hindring

Et udbrud bag øjet.
En blomst bag hinden,
dinglende langsomt
som de slukkede
hjerne hjørner.

Og igen samles PHlampen
før bygningerne forlades.
Ingen årsag, du gamle.
Flet bygningerne, men ikke
for højden.

Og murstensbrokkerne
før huden og efter huden,
og alt samler sig for en
byggespotter. Et vandrede
udlæg der måler byen op.

Poul Lynggaard Damgaard

Jeg har tit tænkt på tv som en slags mennesker men jeg har aldrig før
oplevet mennesker som en slags tv tændt i baggrunden af dette

Broer bygges med knofedt og knæbrusk.

Jeg har ikke mere at sige, så nu kan jeg endelig få sagt det, jeg ikke har at sige på en ordentlig måde.

(Vi) og (Vi)
sammenlagt
det troede du ikke fandtes
i baggrunden af dette
og så har jeg glemt paraplyerne
næsten det vigtigste

De urene

Logikken sammenbragt i et dobbeltpunkt, ikke huden.
Et krydsfelt før fingrene bragt til syne i disse bevægelser
så slappe som hovederne i et menneskehav. Og der stille
som det bliver lød

APPLAUS. SLUT. TAK FOR I DAG, TAK FOR SKRIFTEN, TAK FOR JER TAK
TAK! TIK TAK

Kommentar

Teksten er skrevet 25.04.2014 mellem kl 10:00 og 13:00 i forbindelse med Slagtryks indslag ved TXTVILLE. Teksten er sat i Slagtryks i almindelighed anvendte margin og font. Der er derudover ikke foretaget redigering i teksten.

De inviterede forfattere havde været publiceret i Slagtryk før workshopen. Udvælgelsen skete ved at spørge senest publicerede fra marts 2014 og tilbage til december 2013 indtil 13 deltagere var fundet.

Forfatterne var: Anne Katrine Bagai, Ditte Holm Bro, Mogens Bynkou Nielsen, Poul Lynggaard Damgaard, Liv Nimand Duvå, Levi Ekberg, Alma Josephina El Said, Cecilie Lolk Hjort, Rune Kjær Rasmussen, Noa Kjærsgaard Hansen, Philip Martinussen, Victor Ovesen og Line Toftsø Nyholm.

Cecilie Lolk Hjort var tilstede på Slagtryks workshop. Redaktionen blev - efter endt workshop - opmærksom på, at ikke-inviterede forfattere har skrevet med via inviterede forfatteres computere på TXTVILLE.